

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Навчально-науковий інститут «Каразінська школа бізнесу»

Кафедра управління та адміністрування

До захисту допущено

кафедрою управління та адміністрування *протокол № 18 від 16 червня*

завідувач кафедри Оксана НЕСТЕРЕНКО
(підпис) (ім'я, прізвище)

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

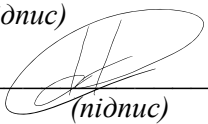
здобувача першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

«Управління інноваціями на підприємстві»

Спеціальність 073 «Менеджмент»

Освітня програма «Менеджмент»

Здобувач Михайло КРАВЦОВ
(підпис) (ім'я, прізвище)

Науковий керівник Денис ДАВИДОВ
(підпис) (ім'я, прізвище)

Харків – 2026

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Навчально-науковий інститут «Каразінська школа бізнесу»
Кафедра управління та адміністрування

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Завідувач кафедри управління та адміністрування

Оксана НЕСТЕРЕНКО

(ім'я, прізвище)

(підпис)

«22» вересня 2025 року

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ

здобувача першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Кравцову Михайлу Сергійовичу

Спеціальність (спеціалізація) _____ 073 «Менеджмент»
Освітня програма _____ «Менеджмент»

1. Тема роботи: «Управління інноваціями на підприємстві»; керівник роботи
Давидов Денис Станіславович, к.е.н., доцент кафедри управління та
адміністрування.

Затверджені наказом по Університету від «10» березня 2026 року, №4501-5/659.

2. Строк подання здобувачем роботи: «17» травня 2026 року.

3. Вихідні дані до роботи: законодавчі та нормативно-правові акти України у
сфері інноваційної діяльності; офіційні звіти та фінансова звітність компанії

UiPath Inc. (форми 10-K, 10-Q, річні звіти для акціонерів) за FY2022–FY2025; матеріали галузевих досліджень Gartner, Forrester, IDC; наукові праці вітчизняних та зарубіжних учених з проблематики управління інноваціями (К. Крістенсен, Д. Тіс, Е. Піс, Г. Чесбро, Л. І. Федулова, С. М. Ілляшенко); матеріали міжнародних організацій; інтернет-ресурси.

4. Перелік питань, які потрібно розробити:

- 1) дослідити сутність, види та узагальнити сучасні підходи до управління інноваціями;
- 2) визначити особливості формування інноваційного середовища та процесу на підприємстві;
- 3) систематизувати інструменти оцінювання ефективності та ризиків інноваційної діяльності;
- 4) проаналізувати стратегію розвитку та визначити особливості інноваційної діяльності компанії UiPath;
- 5) оцінити інноваційну екосистему та ефективність інновацій компанії UiPath;
- 6) розробити рекомендації щодо вдосконалення системи управління інноваціями компанії UiPath.

5. План роботи

№ з/п	Назва етапів роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	Узгодження змісту кваліфікаційної роботи	Другий тиждень жовтня 2025 року	Виконано
2	Підготовка першого розділу кваліфікаційної роботи	Кінець листопада 2025 року	Виконано
3	Підготовка доповіді на наукову конференцію з викладенням основних результатів кваліфікаційного дослідження	Кінець грудня 2025 року	Виконано
4	Доопрацювання першого розділу згідно з рекомендаціями наукового керівника. Написання другого розділу кваліфікаційної роботи	Кінець грудня 2025 року	Виконано

5	Підготовка другого розділу кваліфікаційної роботи	Третій тиждень березня 2026 року	Виконано
6	Доопрацювання другого розділу згідно з рекомендаціями наукового керівника	Третій тиждень квітня 2026 року	Виконано
7	Написання вступу, висновків кваліфікаційної роботи. Оформлення списку літератури	Другий тиждень травня 2026 року	Виконано
8	Подання дипломної роботи на кафедру управління та адміністрування	15.05.2026	Виконано

6. Дата видачі завдання: «05» вересня 2025 року.

Здобувач вищої освіти Михайло КРАВЦОВ
(підпис) (ім'я, прізвище)

Керівник роботи _____ Денис ДАВИДОВ
(підпис) (ім'я, прізвище)

АНОТАЦІЯ

Бакалаврська робота здобувача Кравцова М. С. на тему «Управління інноваціями на підприємстві» викладена на 62 сторінках комп'ютерного тексту. Вона містить 12 таблиць, 3 рисунки, 2 додатки, список використаних джерел включає 53 найменувань.

Предмет дослідження – механізми та інструменти інноваційного менеджменту на прикладі компанії UiPath.

Об'єкт дослідження – процес управління інноваціями на підприємстві в IT-секторі.

Методи та підходи дослідження: системний аналіз, узагальнення та систематизація, SWOT-аналіз, методи фінансового прогнозування, теорія динамічних здатностей Д. Тіса, концепція відкритих інновацій Г. Чесбро, методологія Lean Startup Е. Піса.

Основні результати:

- розкрито та систематизовано теоретичні основи, види та сучасні підходи до управління інноваціями, досліджено особливості формування інноваційного середовища на підприємстві;

- проведено комплексний аналіз інноваційної екосистеми та стратегії розвитку компанії UiPath за FY2022–FY2025;

- розроблено систему з шести рекомендацій щодо вдосконалення управління інноваціями (вертикальні AI-пакети, consumption-based ціноутворення, Agentic Innovation Lab, розширення партнерської мережі ЦСЄ, програма InnovateUiPath, AI Portfolio Management);

- економічно обґрунтовано запропоновані заходи із прогнозованим сукупним ROI 150-200 % за трирічним горизонтом.

Наукова новизна і теоретичне значення результатів дослідження полягає у систематизації та подальшому розвитку підходів до управління інноваційною екосистемою IT-компанії через призму теорії динамічних здатностей в умовах розвитку технологій штучного інтелекту.

Практична цінність кваліфікаційної роботи полягає у розробці комплексу конкретних прикладних рекомендацій, які можуть бути безпосередньо впроваджені в діяльність компанії UiPath для підвищення ефективності її інноваційної діяльності та конкурентоспроможності.

Ключові слова: управління інноваціями, динамічні здатності, відкриті інновації, інноваційна екосистема, IT-сектор, UiPath, агентна автоматизація.

ABSTRACT

Bachelor's thesis of student Kravtsov M. on the topic "Innovation management at the enterprise (on the example of UiPath company)" is presented on 62 pages of computer text. It contains 12 tables, 3 figures, 2 appendices, and the list of references includes 53 sources.

Subject of research – mechanisms and tools of innovation management on the example of UiPath company.

Object of study – the process of innovation management at enterprises in the IT sector.

Research methods and approaches: systemic analysis, generalization and systematization, SWOT analysis, financial forecasting methods, D. Teece's theory of dynamic capabilities, H. Chesbrough's open innovations, E. Ries's Lean Startup methodology. Main results:

- the theoretical foundations, types, and modern approaches to innovation management were revealed and systematized, and the features of forming an innovation environment at the enterprise were investigated;

- a comprehensive analysis of the innovation ecosystem and development strategy of UiPath for FY2022–FY2025 was conducted;

- a system of six recommendations for improving innovation management (vertical AI packages, consumption-based pricing, Agentic Innovation Lab, expansion of the CEE partner network, InnovateUiPath program, AI Portfolio Management) was developed;

– the proposed measures were economically justified with a forecasted cumulative ROI of 150–200% over a three-year horizon.

The research novelty and theoretical significance lies in the systematization and further development of approaches to managing the IT company's innovation ecosystem through the prism of the theory of dynamic capabilities in the context of AI technologies development.

The practical value of the qualification work is in the development of a set of specific applied recommendations that can be directly implemented into UiPath's operations to increase the efficiency of its innovation activities and competitiveness.

Keywords: innovation management, dynamic capabilities, open innovations, innovation ecosystem, IT sector, UiPath, agentic automation.

ЗМІСТ

ВСТУП	9
РОЗДІЛ 1. МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ	12
1.1. Сутність, види та сучасні підходи до управління інноваціями	12
1.2. Формування інноваційного середовища та процесу на підприємстві	21
1.3. Інструменти оцінювання ефективності та ризиків інноваційної діяльності	27
Висновок до розділу 1	32
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ТА НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОМПАНІЇ UIPATH	33
2.1. Загальна характеристика та стратегія розвитку компанії UiPath	33
2.2. Аналіз інноваційної екосистеми та ефективності інновацій в UiPath	38
2.3. Рекомендації щодо вдосконалення системи управління інноваціями компанії	45
Висновок до розділу 2	51
ВИСНОВКИ	52
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	55
ДОДАТКИ	60

ВСТУП

У сучасних умовах глобальної економіки інновації перетворилися на головний фактор виживання та зростання підприємств. Конкурентна боротьба сьогодні точиться не стільки за ціною чи якістю продукту, скільки за здатність компанії швидко генерувати нові ідеї, виводити їх на ринок та постійно вдосконалювати власні продукти і процеси. Світ змінюється з такою швидкістю, що те, що ще вчора було технологічною перевагою, сьогодні стає звичайним стандартом, а завтра вже може втратити актуальність. Це означає, що управління інноваціями має здійснюватися не епізодично, а як невід'ємна щоденна функція менеджменту – системно, послідовно та з чітким розумінням ризиків. Особливої гостроти ця проблема набуває в ІТ-секторі, де технологічні цикли скоротилися до 12-18 місяців, а конкуренція з боку як великих корпорацій, так і численних стартапів формує середовище гіперконкуренції. У таких умовах ефективне управління інноваціями стає не просто конкурентною перевагою, а необхідною умовою присутності на ринку. Згідно з прогнозами, до 2026 року близько 70 % інноваційних ІТ-проектів будуть пов'язані з інтеграцією штучного інтелекту та агентних систем, що дозволить перейти від експериментів до реального бізнес-ефекту. У контексті глобальних трендів, таких як AI-native організації та автономні AI-системи, ефективне управління інноваціями допомагає компаніям знижувати ризики, оптимізувати ресурси та забезпечувати стале зростання. В Україні, де ІТ-індустрія є одним з ключових драйверів економіки, актуальність теми посилюється необхідністю адаптації до гіперконкуренції на глобальному ринку. Наприклад, перехід від традиційної роботизованої автоматизації процесів (RPA) до інтелектуальної агентної автоматизації вимагає нових підходів до R&D, організаційної культури та мотивації персоналу, що робить вивчення управління інноваціями на прикладі успішних компаній, як UiPath, вкрай актуальним.

Стан наукової розробки проблеми управління інноваціями свідчить про еволюцію теоретичних підходів. Класичні праці К. Крістенсена ("Дилема інноватора") увагу на дилемі між підтримуючими та руйнівними інноваціями,

що особливо релевантно для ІТ-сектору, де великі гравці ризикують пропустити нові хвилі технологій. Концепція динамічних здатностей Д. Тіса (Dynamic Capabilities) пояснює, як підприємства адаптуються до змін через інтеграцію ресурсів та процесів. Е. Піс у "Lean Startup" пропонує ітеративний підхід до розробки інновацій, від ідеї до MVP та комерціалізації, що зменшує ризики. Моделі управління людським ресурсом М. Армстронга (HRM) підкреслюють роль організаційної культури в формуванні людського капіталу, а стратегія "Блакитного океану" В. Кім та Р. Моборн (Blue Ocean Strategy) фокусується на створенні нових ринків через інновації. У сучасних дослідженнях відзначається потенціал агентних систем для оптимізації складних процесів, а також планування інвестицій у цю сферу. Водночас, у вітчизняній літературі (праці Л.І. Федулової, С.М. Ілляшенко) акцент робиться на адаптації західних моделей до локальних умов, але бракує емпіричних аналізів на прикладі глобальних ІТ-лідерів з фокусом на агентній автоматизації.

Метою кваліфікаційної роботи є дослідження теоретико-методичних основ управління інноваціями на підприємстві з подальшим аналізом їх застосування на прикладі компанії UiPath для розробки рекомендацій щодо вдосконалення інноваційної діяльності в ІТ-секторі.

Для досягнення мети поставлено такі завдання:

1. Дослідити сутність, види та узагальнити сучасні підходи до управління інноваціями.
2. Визначити особливості формування інноваційного середовища та процесу на підприємстві.
3. Систематизувати інструменти оцінювання ефективності та ризиків інноваційної діяльності.
4. Проаналізувати стратегію розвитку та визначити особливості інноваційної діяльності компанії UiPath.
5. Оцінити інноваційну екосистему та ефективність інновацій компанії UiPath.

6. Розробити рекомендації щодо вдосконалення системи управління інноваціями компанії UiPath.

Об'єктом дослідження є процес управління інноваціями на підприємстві в ІТ-секторі.

Предметом дослідження є механізми та інструменти інноваційного менеджменту на прикладі компанії UiPath.

Методи дослідження: теоретичні – аналіз, синтез, узагальнення наукової літератури; емпіричні – case study аналіз даних компанії UiPath на основі відкритих джерел, порівняльний аналіз, моделювання інноваційних процесів; для оцінювання ефективності – використання метрик (KPI, ROI, ризиків).

Практична значущість результатів дослідження полягає в розробці рекомендацій для українських ІТ-підприємств щодо впровадження інструментів інноваційного менеджменту, таких як Lean Startup та динамічні здатності, для підвищення конкурентоспроможності в умовах цифрової трансформації. Результати можуть бути використані в освітньому процесі бізнес-шкіл та в практиці менеджменту.

Структура кваліфікаційної роботи включає вступ, два розділи, 3 рисунки, 12 таблиць, висновки, список використаних джерел із 53 найменувань та 2 додатки. У першому розділі розглянуто методологічні основи управління інноваціями на підприємстві. Другий розділ присвячено аналізу та напрямам вдосконалення інноваційної діяльності компанії UiPath. У висновках узагальнено результати дослідження.

РОЗДІЛ 1

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

1.1. Сутність, види та сучасні підходи до управління інноваціями

Інновації є фундаментальною категорією сучасного менеджменту, яка визначає траєкторію розвитку підприємств у динамічному економічному середовищі. Поняття інновацій сягає корінням класичних економічних теорій, де вони трактуються як рушійна сила економічного зростання та конкурентних переваг. Згідно з Й. Шумпетером, інновації – це "творче руйнування", процес впровадження нових комбінацій ресурсів, що призводить до заміни старих методів виробництва, продуктів чи ринків новими, більш ефективними [37]. Ця ідея, сформульована в контексті капіталістичного розвитку, підкреслює, що інновації не є випадковими, а систематичними змінами, які стимулюють економічні цикли. У подальшому розвитку теорії, П. Друкер розширив це поняття, акцентуючи на підприємстві як організованому пошуку можливостей для інновацій, де вони стають інструментом для створення нових ринків і цінностей [28]. У сучасному контексті, особливо в ІТ-секторі, це поняття еволюціонувало, охоплюючи не лише технологічні зміни, але й організаційні, бізнес-моделі та соціальні трансформації. Наприклад, інновація визначається як новий або значно вдосконалений продукт (товар чи послуга), процес, метод маркетингу або організаційний метод у бізнес-практиці, організації робочого місця чи зовнішніх відносинах [19; 2]. Такий підхід підкреслює багатогранність інновацій, роблячи їх невід'ємною частиною стратегічного управління підприємствами, де акцент робиться на створенні цінності для стейкхолдерів. У вітчизняній літературі, наприклад, Л.І. Федулова трактує інновації як комплексний процес трансформації знань у комерційно успішні продукти, що

інтегрує науку, технології та менеджмент [19; 20]. Це визначення підкреслює роль інновацій у знаннеорієнтованій економіці, де вони стають основою для конкурентоспроможності, особливо в умовах глобалізації та цифровізації.

У контексті IT-компаній, інновації набувають особливого значення через швидкі технологічні цикли та гіперконкуренцію. Згідно з К. Крістенсенем, інновації в high-tech секторі часто проявляються як "проривні" (disruptive), що починаються на нижніх сегментах ринку і поступово витісняють домінуючих гравців [12]. Наприклад, перехід від традиційного програмного забезпечення до хмарних рішень (як у випадку з Amazon Web Services) або від RPA (роботизованої автоматизації процесів) до агентних AI-систем ілюструє цей процес, де нові технології починаються з обмеженої функціональності, але еволюціонують до домінування ринку. Д. Тіс у концепції динамічних здатностей (dynamic capabilities) наголошує, що інновації – це не разовий акт, а систематична здатність підприємства, захоплювати та реконфігурувати ресурси в відповідь на зміни середовища [39]. Це особливо актуально для IT, де інновації залежать від інтеграції R&D, людського капіталу та екосистем партнерств. Наприклад, у компаніях на кшталт UiPath інновації в автоматизації процесів вимагають не тільки технологічних розробок, але й адаптації організаційних структур для швидкого впровадження [35; 2]. Українські автори, такі як С.М. Ілляшенко, додають, що в умовах знаннеорієнтованої економіки інновації стають ключовим фактором конкурентоспроможності, особливо для IT-сектору України, де експорт софту становить значну частку ВВП, а управління ними вимагає адаптації західних моделей до локальних реалій [6; 7].

Види інновацій класифікуються за різними критеріями, що дозволяє систематизувати їх для ефективного управління. За класичною класифікацією, прийнятою в літературі з інноваційного менеджменту, виділяють чотири основні види:

Таблиця 1.1 – Класифікація видів інновацій

Вид інновацій	Опис	Приклади в IT-секторі	Теоретичне обґрунтування

Продуктові інновації	Впровадження нових або значно вдосконалених товарів чи послуг.	Розробка платформ для інтелектуальної автоматизації з інтеграцією AI та машинного навчання.	Е. Піс описує ітеративний процес від MVP до комерціалізації для мінімізації ризиків.
Процесні інновації	Нові або вдосконалені методи виробництва чи доставки.	Оптимізація розробки софту за допомогою Agile чи DevOps, скорочення time-to-market.	В. Кім та Р. Моборн пов'язують з створенням «блакитного океану» без конкуренції.
Маркетингові інновації	Нові методи просування, ціноутворення чи дистрибуції.	Моделі SaaS з freemium-ціноутворенням для масштабування.	Інтегруються з продуктовими, але фокус на управлінні, а не маркетингу.
Організаційні інновації	Нові методи організації бізнесу, робочих процесів чи зовнішніх відносин.	Введення структур для балансу експлуатації та експлорації.	М. Армстронг пов'язує з HRM та формуванням культури креативності.

Складено автором на підставі [8, 17, 22, 35]

Ця класифікація є універсальною, але в ІТ-секторі продуктові та процесні інновації часто перетинаються, як у випадку з хмарними технологіями, де новий продукт (сервіс) вимагає нових процесів розробки [24; 14]. Детальніше, продуктові інновації в ІТ фокусуються на створенні цінності для кінцевого користувача, наприклад, через інтеграцію генеративного AI, що дозволяє автоматизувати складні завдання, знижуючи витрати за даними досліджень [38; 16]. Процесні інновації, у свою чергу, оптимізують внутрішні операції, як впровадження DevOps, що скорочує час від ідеї до релізу з місяців до днів [40; 21]. Маркетингові та організаційні інновації доповнюють їх, але в темі роботи акцент на управлінні, тому вони розглядаються як інтегровані елементи.

Класифікація інновацій за ступенем новизни та впливом є ключовою для стратегічного планування. Виділяють:

1. Інкрементальні (поступові) інновації – невеликі вдосконалення існуючих продуктів чи процесів, що забезпечують стаке зростання. У ІТ це оновлення версій софту, наприклад, додавання функцій до існуючих платформ, як регулярні апдейти в Microsoft Azure, що підвищують ефективність без

радикальних змін [12; 21]. Такі інновації вимагають менших інвестицій, але забезпечують стабільний дохід, як описано в літературі [19; 15].

2. Радикальні (проривні) інновації – фундаментальні зміни, що створюють нові ринки. Крістенсен розрізняє "підтримуючі" (sustaining) інновації, які покращують існуючі продукти для ключових клієнтів, та "руйнівні" (disruptive), що починаються з низькоякісних альтернатив і еволюціонують [12]. У ІТ-секторі руйнівні інновації ілюструються переходом від монолітних систем до мікросервісів чи від традиційного AI до генеративного, як у випадку з ChatGPT, що трансформувало галузь [38; 7]. Підтримуючі інновації, навпаки, фокусуються на вдосконаленні для лояльних клієнтів, зменшуючи ризики [39; 10].

За джерелом походження класифікують:

1. Закриті інновації розроблені внутрішньо, з фокусом на R&D підприємства, де контроль над інтелектуальною власністю є пріоритетом, як у традиційних корпораціях на кшталт IBM [24; 9]. Це дозволяє захищати секрети, але обмежує швидкість.

2. Відкриті інновації за Г. Чесбро, це модель, де підприємства використовують зовнішні ідеї та шляхи комерціалізації, інтегруючи екосистеми (open innovation) [24]. В ІТ це поширене через open-source проекти та партнерства, наприклад, Linux Foundation, де колаборація прискорює розробку [14; 10]. Такий підхід зменшує витрати та розширює доступ до талантів [19; 6].

Додатково, за рівнем впливу інновації можуть бути локальними (в межах підприємства) чи глобальними (трансформують галузь), як у випадку з blockchain у fintech [28; 4]. Локальні фокусуються на внутрішній ефективності, глобальні – на ринкових змінах.

У контексті глобальних трендів 2026 року, інновації в ІТ все більше орієнтовані на стійкість та етичність, наприклад, green IT чи AI з фокусом на відповідальність. Згідно з дослідженнями, ІТ-компанії інтегруватимуть агентні AI-системи як радикальну інновацію, що вимагає нової класифікації за рівнем автономії, з прогнозованим зростанням інвестицій [38; 14]. Це підкреслює

необхідність адаптації класифікацій до нових технологій, таких як AI-native платформи [2, 40].

Управління інноваціями еволюціонувала від традиційних лінійних моделей, орієнтованих на внутрішні R&D-процеси, до динамічних, адаптивних підходів, що враховують невизначеність зовнішнього середовища та інтеграцію ресурсів [1, 19]. Ця еволюція відображає перехід від закритих систем, де інновації генерувалися виключно всередині підприємства, до відкритих моделей, де зовнішні фактори, такі як партнерства та екосистеми, відіграють ключову роль [24; 14]. Сучасні концепції управління інноваціями фокусуються на створенні стійких конкурентних переваг через систематичне генерування, відбір та впровадження ідей, з акцентом на швидкість, гнучкість та колаборацію [28; 3]. Зокрема, П. Друкер підкреслює, що інновації є результатом організованого підприємництва, де управління передбачає не тільки технічні аспекти, але й стратегічне планування ресурсів для досягнення економічного зростання [28]. Згідно з концепцією динамічних здатностей, сучасне управління інноваціями базується на здатності підприємства сенсувати можливості, захоплювати їх та реконфігурувати організаційні ресурси для адаптації до змін [39]. Це особливо актуально в ІТ-секторі, де технологічні цикли скорочуються до місяців, а інновації, такі як перехід від RPA до агентних AI-систем, вимагають інтеграції R&D з організаційною культурою та людським капіталом [38; 9]. У контексті глобальних трендів, сучасні дослідження вказують, що більшість ІТ-компаній впроваджують гібридні моделі управління інноваціями, поєднуючи внутрішні розробки з відкритими екосистемами, щоб протистояти гіперконкуренції [5; 20]. Українські автори, такі як Л.І. Федулова, наголошують, що в знаннеорієнтованій економіці управління інноваціями повинно інтегрувати стратегічні та операційні рівні для забезпечення стійкого розвитку [19; 20].

Один з ключових сучасних підходів – концепція динамічних здатностей, розроблена Д. Тісом, яка передбачає три етапи: сенсування (виявлення можливостей і загроз), захоплення (мобілізація ресурсів для використання можливостей) та трансформацію (реконфігурація активів для підтримки

конкурентоспроможності) [39]. Сенсування включає моніторинг зовнішнього середовища, наприклад, через аналіз ринкових тенденцій та технологічних змін, що дозволяє підприємствам передбачати зрушення, як поява AI-інтеграцій в автоматизації [39; 2]. Захоплення ресурсів передбачає швидке залучення інвестицій, талантів та партнерств для реалізації ідей, а трансформація – перебудову організаційних процесів для інтеграції нових інновацій [39; 15]. У IT-компаніях цей підхід реалізується через постійний моніторинг технологічних трендів, наприклад, інтеграцію генеративного AI, де R&D-відділи не лише розробляють продукти, але й адаптують бізнес-моделі, такі як перехід від монолітних систем до мікросервісів [35; 6]. Динамічні здатності дозволяють підприємствам уникнути "пастки компетенцій", коли фокус на поточних сильних сторонах блокує інновації, як це описано в літературі з інноваційного менеджменту [19; 3]. Емпіричні дослідження показують, що компанії з розвиненими динамічними здатностями демонструють вищу інноваційну продуктивність, особливо в секторах з високою невизначеністю, де швидка адаптація стає ключем до виживання [39; 16]. Українські дослідники, наприклад, Н.П. Резнік та Д.В. Опалат, підтверджують, що динамічні здатності є основою для оцінки ефективності інноваційних методів управління, з акцентом на інтеграцію ресурсів [16; 7].

Теорія дилеми інноватора К. Крістенсена детальніше розкриває механізми, за якими підтримуючі та руйнівні інновації конкурують за ринок [12]. Підтримуючі інновації вдосконалюють існуючі продукти для ключових клієнтів, забезпечуючи поступове зростання, тоді як руйнівні починаються з простих, доступних рішень на периферійних ринках і поступово витісняють домінуючих гравців [12; 21]. Крістенсен ілюструє це на прикладах з технологічних галузей, де великі компанії часто ігнорують низькоякісні альтернативи, що з часом стають домінуючими [12]. У IT-секторі руйнівні інновації ілюструються появою хмарних сервісів, які спочатку були менш потужними, але стали стандартом, витісняючи локальні сервери [38; 15]. Сучасне управління інноваціями за цим підходом передбачає створення окремих підрозділів для руйнівних проєктів,

щоб уникнути конфлікту з основним бізнесом, де традиційні процеси можуть блокувати нові ідеї [12; 10]. Дослідження вказують, що у сучасних умовах руйнівний характер матимуть інновації, пов'язані з агентними системами, що автономно виконують комплексні завдання, вимагаючи від менеджменту балансу між поточною ефективністю та майбутніми можливостями [1; 14]. У контексті українських підприємств, автори як В.О. Оніщенко підкреслюють необхідність адаптації цієї теорії до локальних умов, де руйнівні інновації можуть бути інструментом для виходу на глобальні ринки [15; 6].

Значний вплив на сучасне управління інноваціями має методологія Lean Startup Е. Ріса, яка пропонує ітеративний цикл "будувати-вимірювати-навчатися" (build-measure-learn) для швидкої валідації ідей [17]. Цей підхід базується на принципах ощадливості, де ресурси витрачаються лише на перевірені гіпотези, зменшуючи ризики невдач [17; 40]. Основні інструменти – мінімально життєздатний продукт (MVP), пілотні тести та customer development – дозволяють зменшити ризики невдач, особливо в ІТ, де розробка софту вимагає швидких ітерацій [17; 40]. Наприклад, від формування ідеї до бета-версії процес займає тижні, а не роки, завдяки інструментам як А/В-тестування та agile-методології, що дозволяють швидко коригувати напрямок на основі даних [40; 16]. Цей підхід підкреслює роль даних у прийнятті рішень, де метрики (vanity vs actionable) допомагають уникнути "інноваційного театру" – імітації діяльності без реальних результатів [17; 3]. У поєднанні з динамічними здатностями, Lean Startup стає основою для управління інноваціями в стартапах та корпораціях, де фокус на комерціалізації через ітеративне вдосконалення, як описано в літературі з інноваційного менеджменту [2; 20]. Українські автори, такі як І.Я. Гузенко, інтегрують цей метод в контекст національної економіки, наголошуючи на його ролі в зменшенні ризиків для малих підприємств [2; 7].

Стратегія «Блакитного океану» В. Кім та Р. Моборн доповнює попередні підходи, фокусуючись на створенні нових ринкових просторів без конкуренції через інновації цінності (value innovation) [8]. Замість боротьби в "червоному океані" (насичених ринках), підприємства реконструюють ринкові кордони,

усуваючи непотрібні фактори та створюючи нові, що дозволяє генерувати унікальну цінність [8; 21]. У ІТ це проявляється в розробці гібридних рішень, наприклад, інтеграції AI з автоматизацією, де R&D спрямоване на унікальні комбінації, такі як створення платформ, що комбінують дані з різних джерел для нових послуг [35; 6]. Підхід передбачає інструменти як ERRC-грід (Eliminate-Reduce-Raise-Create), що допомагає в етапах від ідеї до комерціалізації, систематично аналізуючи фактори галузі [8; 1]. Компанії, що застосовують цю стратегію, досягають вищої рентабельності інновацій, як показано в емпіричних прикладах з high-tech сектору [1; 10]. У контексті управління, ця стратегія інтегрується з динамічними здатностями для сенсування нових можливостей, як зазначають українські дослідники [5; 4].

Інтегральним елементом сучасних підходів є роль людського ресурсу та організаційної культури, як описано в моделях HRM М. Армстронга [22]. Управління інноваціями вимагає створення культури, що стимулює креативність через психологічну безпеку, автономію та навчання, де працівники можуть експериментувати без страху невдач [22; 5]. У ІТ-компаніях це реалізується через амбідекстрійні структури – поєднання експлуатації (ефективність поточного бізнесу) та експлорації (пошук нових ідей), де HR-стратегії формують людський капітал як ключовий актив [22; 3]. Дослідження вказують, що успіх інновацій залежить від культури, де мотивація через OKR (Objectives and Key Results) та гнучкі команди прискорює R&D, підвищуючи продуктивність [14; 20]. Українська література, наприклад, роботи Н.І. Чухрай, підкреслює роль культури в інтеграції інвестицій та інновацій для формування людського капіталу [21; 6].

Додаткові сучасні підходи включають відкриту інновацію Г. Чесбро, де підприємства інтегрують зовнішні ідеї через партнерства та екосистеми, що прискорює комерціалізацію [24; 9]. Та agile-менеджмент, що забезпечує гнучкість в етапах розробки, як у моделях SAFe для масштабування [38; 16]. У сучасних умовах домінуючим стає AI-driven innovation management, де алгоритми сенсують тренди та оптимізують процеси, інтегруючись з lean-принципами [40; 2].

Для наочності, сучасні підходи можна порівняти в таблиці:

Таблиця 1.2 – Порівняння сучасних підходів до управління інноваціями

Підхід	Ключові елементи	Застосування в ІТ	Переваги
Динамічні здатності	Сенсування, захоплення, трансформація	Моніторинг AI-трендів, адаптація бізнес-моделей	Адаптивність до змін
Дилема інноватора	Підтримуючі vs руйнівні інновації	Хмарні сервіси, агентні системи	Уникнення пасток
Lean Startup	Build-measure-learn, MVP	Ітеративна розробка софту	Зменшення ризиків
Блакитний океан	Value innovation, ERRC-грід	Гібридні AI-рішення	Нові ринки
Відкрита інновація	Екосистеми, партнерства	Open-source проекти	Швидка комерціалізація

Складено автором на підставі [17, 20, 33]

Таким чином, сутність інновацій, їх види та сучасні підходи до управління формують теоретичну основу для подальшого аналізу. Це дозволяє підприємствам адаптувати стратегії, забезпечуючи конкурентні переваги. У наступному підрозділі буде розглянуто формування інноваційного середовища та процесу.

Актуальність ефективного управління інноваціями підтверджується глобальною статистикою. За даними ОЕСР, частка компаній, що реалізують технологічні або організаційні інновації, у розвинених країнах становить від 40 до 60 відсотків від загальної кількості підприємств [34]. Згідно з дослідженнями McKinsey Global Institute, підприємства, що системно інвестують в управління інноваціями, демонструють зростання виручки на 10-15% швидше, ніж конкуренти без формалізованих інноваційних процесів. У ІТ-секторі частка витрат на дослідження та розробки у провідних компаній сягає 15–25 відсотків від загальної виручки: зокрема, у 2024 фінансовому році компанія UiPath витратила понад 300 млн доларів на R&D, що становить близько 35 відсотків від

річної виручки [45]. За прогнозами Всесвітнього економічного форуму, до 2027 року технологічні інновації визначатимуть понад 50 відсотків конкурентних переваг глобальних корпорацій. Для українських ІТ-підприємств, що орієнтуються на експорт, систематичне управління інноваціями набуває стратегічного значення, оскільки саме інноваційний потенціал визначає можливість виходу на глобальні ринки та утримання конкурентних позицій [6; 20].

1.2. Формування інноваційного середовища та процесу на підприємстві

Формування інноваційного середовища та процесу на підприємстві є ключовим етапом управління інноваціями, що забезпечує перехід від теоретичних концепцій до практичної реалізації ідей. Інноваційне середовище включає організаційні, культурні та мотиваційні фактори, які створюють умови для креативності та співпраці, тоді як інноваційний процес представляє структурований цикл від генерації ідеї до комерціалізації [19; 2]. Згідно з концепціями сучасного менеджменту, ефективне середовище формується через інтеграцію людського капіталу, ресурсів та культури, що дозволяє підприємствам, особливо в ІТ-секторі, адаптуватися до швидких змін і гіперконкуренції [22; 1]. Наприклад, Л.І. Федулова підкреслює, що в знаннеорієнтованій економіці інноваційне середовище стає основою для трансформації знань у конкурентні переваги, де процеси R&D інтегруються з мотиваційними механізмами [19; 20]. У ІТ-компаніях, де технологічні цикли скорочуються, формування такого середовища вимагає балансу між стабільністю та гнучкістю, як у амбідекстрійних структурах [24; 14]. Таким чином, цей підрозділ розгляне роль організаційної культури в створенні середовища, механізми мотивації та етапи інноваційного процесу, з акцентом на їх інтеграцію для підвищення інноваційного потенціалу.

Організаційна культура є ключовим елементом стратегічного управління підприємством, що визначає норми, цінності та поведінкові патерни, які впливають на ефективність інноваційної діяльності. Згідно з концепціями сучасного менеджменту, організаційна культура виступає як "невидимий клей", що об'єднує людський капітал і сприяє реалізації інноваційного потенціалу [22; 1]. Цей "клей" формує спільне бачення та цінності, які направляють поведінку працівників, забезпечуючи узгодженість дій у напрямку інновацій. У контексті ІТ-компаній, де швидкість змін і креативність є критичними, культура формує середовище, в якому працівники можуть генерувати ідеї, експериментувати та вчитися на помилках без страху покарання [28; 3]. Наприклад, П. Друкер підкреслює, що культура, орієнтована на підприємництво, перетворює інновації з випадкових подій на систематичний процес, де людський капітал стає рушійною силою [28]. Роль культури полягає в створенні умов для розвитку людського капіталу – сукупності знань, навичок та мотивації персоналу, – що, за Д. Тісом, є основою динамічних здатностей підприємства для адаптації до інноваційних викликів [39; 5]. Таким чином, організаційна культура не лише впливає на внутрішні процеси, але й посилює конкурентні переваги через стимулювання інноваційного потенціалу, перетворюючи абстрактні ідеї на реальні бізнес-результати [19; 9]. Українські автори, такі як Л.І. Федулова, додають, що в знаннеорієнтованій економіці культура стає інструментом для трансформації людського капіталу в інноваційний ресурс, особливо в секторах з високою конкуренцією [19; 20].

Формування людського капіталу через організаційну культуру базується на принципах HRM (управління людськими ресурсами), де культура виступає інструментом мотивації та розвитку [22]. М. Армстронг підкреслює, що ефективна культура включає елементи психологічної безпеки, автономії та орієнтації на навчання, що дозволяють працівникам вкладати зусилля в інновації [22; 14]. Психологічна безпека передбачає середовище, де помилки сприймаються як частина навчання, а автономія дає свободу для креативних рішень, тоді як орієнтація на навчання стимулює постійне вдосконалення

навичок [22]. Наприклад, у IT-секторі, де R&D-процеси вимагають колаборації, культура з фокусом на "fail fast, learn fast" (швидкі невдачі та навчання) сприяє формуванню компетенцій, таких як agile-мислення та креативне вирішення проблем [17; 16]. Людський капітал, як ключовий актив знаннєорієнтованої економіки, розвивається через культурні механізми, такі як програми менторства, гнучкі робочі графіки та системи винагород за інновації, що підвищують лояльність і продуктивність [19; 10]. Програми менторства дозволяють передавати знання від досвідчених фахівців до новачків, гнучкі графіки підтримують баланс роботи та життя, а винагороди (наприклад, бонуси за патенти) мотивують до внеску в R&D [22; 15]. Дослідження українських авторів підтверджують, що в умовах цифрової трансформації культура, орієнтована на розвиток персоналу, збільшує інноваційний потенціал за рахунок кращого використання інтелектуальних ресурсів, особливо в IT, де людський капітал становить значну частку вартості компанії [21; 7]. Наприклад, Н.І. Чухрай зазначає, що інвестиції в культурні механізми HRM призводять до зростання продуктивності через посилення мотивації та залученості [21; 6].

Інноваційний потенціал підприємства безпосередньо залежить від типу організаційної культури, яка може бути класифікована за моделями, такими як Competing Values Framework (CVF), де виділяють кланову, адхократичну, ринкову та ієрархічну культури [22; 2]. Кланова культура фокусується на співпраці та лояльності, адхократична – на креативності та ризику, ринкова – на конкуренції та результатах, а ієрархічна – на стабільності та контролі [22]. Адхократична культура, характерна для IT-компаній, акцентує на гнучкості, креативності та ризику, що стимулює генерацію ідей від етапу ідеї до MVP [38; 15]. Наприклад, інтеграція елементів "блакитного океану" через культурні норми дозволяє створювати унікальні інновації, де людський капітал стає джерелом конкурентних переваг, реконструюючи ринкові кордони [8; 6]. У контексті динамічних здатностей, культура забезпечує сенсування можливостей через відкритий обмін знаннями та трансформацію ресурсів, де мотивація персоналу грає вирішальну роль [39; 9]. Недостатньо розвинена культура, навпаки,

призводить до "інноваційного вигорання", коли працівники уникають ризиків через бюрократію чи відсутність підтримки, що знижує потенціал за даними досліджень [28; 4]. Українські автори, як О.І. Гуторов, підкреслюють, що в локальних підприємствах перехід до адхократичної культури вимагає адаптації західних моделей до культурних особливостей, з фокусом на командну роботу [3; 10]. Типи культур можна порівняти в таблиці:

Таблиця 1.3 – Класифікація типів організаційної культури за Competing Values Framework та їх вплив на інноваційний потенціал

Тип культури	Ключові характеристики	Вплив на людський капітал	Вплив на інноваційний потенціал	Приклади в ІТ
Кланова	Співпраця, лояльність, сімейна атмосфера	Посилення мотивації через командну підтримку	Середній: фокус на внутрішній стабільності, менший ризик	Корпоративні університети для навчання
Адхократична	Гнучкість, креативність, ризики	Розвиток автономії та навичок експериментів	Високий: стимулює генерацію ідей і MVP	Agile-команди в стартапах
Ринкова	Конкуренція, орієнтація на результати	Мотивація через винагороди за досягнення	Середній: фокус на комерціалізації, але обмежена креативність	KPI для продажів інновацій
Ієрархічна	Стабільність, контроль, процедури	Формування дисципліни та стандартів	Низький: блокує ризики через бюрократію	Традиційні корпорації з жорстким R&D

Складено автором на підставі [5, 14, 15, 22]

Ця класифікація ілюструє, як адхократична культура оптимальна для ІТ, де інноваційний потенціал залежить від балансу креативності та стабільності [22; 6]. В українському контексті, автори як Г.В. Жаворонкова наголошують на необхідності комбінування типів культур для адаптації до інвестиційних та інноваційних процесів [5; 4].

Створення умов для інноваційної діяльності через організаційну культуру включає мотиваційні механізми, середовище та культурні норми. Згідно з Е. Рісом, культура, що підтримує ітеративні процеси (Lean Startup), мотивує команди до швидкої комерціалізації ідей, формуючи людський капітал через постійне навчання та валідацію гіпотез [17; 1]. У ІТ це проявляється в амбідекстрійних структурах – поєднанні стабільності для експлуатації та гнучкості для експлорації, де культура забезпечує баланс між поточними операціями та новими розробками [24; 16]. Мотивація через OKR (Objectives and Key Results) та психологічну безпеку, як у моделях провідних компаній, підвищує інноваційний потенціал, дозволяючи працівникам вкладати в R&D без страху невдач, що збільшує продуктивність ідей [40; 3]. Українські дослідження підкреслюють, що в локальних підприємствах культура, адаптована до західних моделей, сприяє формуванню людського капіталу через корпоративні університети та програми розвитку, де акцент на етичних аспектах та командній креативності [37; 21]. Наприклад, М.І. Копитко описує, як схеми та таблиці для HRM допомагають візуалізувати культурні механізми для мотивації в інноваціях [9; 10]. Додатково, умови включають фізичне середовище (open-space офіси для колаборації) та цифрові інструменти (платформи для обміну ідеями), що посилюють мотивацію [22; 15].

Інноваційний процес представляє структурований цикл від генерації ідеї до комерціалізації, що інтегрується з середовищем для забезпечення ефективності. Згідно з Е. Рісом, процес включає ітеративні етапи: формування ідеї, розробка MVP, бета-тестування та комерціалізація [17]. Формування ідеї (discovery) передбачає brainstorming та сенсування можливостей через динамічні здатності [39; 2]. MVP (мінімально життєздатний продукт) — це швидка валідація гіпотези з мінімальними ресурсами, що зменшує ризики [17; 40]. Бета-версія включає тестування з користувачами для збору зворотного зв'язку, а комерціалізація — масштабування та монетизацію через бізнес-моделі [35; 6]. У ІТ це виглядає як agile-цикли з A/B-тестуванням [38; 16]. Українські автори, як І.Я. Гузенко, адаптують цей процес до локальних умов, наголошуючи на

інтеграції з мотивацією для прискорення [2; 7]. Етапи можна представити в таблиці:

Таблиця 1.4 – Етапи інноваційного процесу на підприємстві

Етап	Опис	Інструменти	Роль середовища
Формування ідеї	Генерація та відбір ідей через brainstorming	Сенсування за Teece, ideation-sесії	Культура креативності, психологічна безпека
Розробка MVP	Створення мінімально життєздатного продукту	Lean Startup, agile-методи	Мотивація команд, автономія
Бета-тестування	Тестування з користувачами, зворотний зв'язок	A/B-тести, customer development	Гнучкі структури, навчання на помилках
Комерціалізація	Масштабування та монетизація	Бізнес-моделі, партнерства	Інтеграція з HRM, винагороди

Складено автором на підставі [6, 14, 16, 35,40]

Цей процес інтегрується з культурою для зменшення ризиків і підвищення ефективності [22; 21].

У глобальних трендах 2026 року організаційна культура еволюціонує до "AI-орієнтованої", де інтеграція штучного інтелекту в процеси вимагає культури, що стимулює етичні інновації та безперервне навчання [38; 14]. Наприклад, культура з фокусом на різноманітність та інклюзивність посилює креативність, формуючи людський капітал для радикальних інновацій, таких як агентні системи, де працівники вчаться працювати з AI як з партнером [12; 10]. Це вимагає адаптації HRM для розвитку навичок, таких як етичне програмування та колаборація з алгоритмами, як зазначають дослідники [22; 7]. Таким чином, роль культури в середовищі та процесі полягає в синергії людського капіталу та інноваційного потенціалу, забезпечуючи стаке зростання підприємства через інтеграцію мотивації, етики та технологій [39; 4].

Отже, формування інноваційного середовища та процесу є інтегрованим механізмом, що поєднує культуру, мотивацію та етапи для ефективного

управління. Це створює основу для оцінювання ефективності та ризиків у наступному підрозділі.

Варто окремо підкреслити специфіку творчої діяльності, що лежить в основі інноваційного процесу. На відміну від стандартизованих виробничих операцій, творча діяльність є нешаблонною, нелінійною та неповторюваною: кожна інновація постає як унікальний результат поєднання компетенцій, досвіду, інтуїції та зовнішнього контексту [28; 19]. Творчість передбачає здатність виходити за межі встановлених парадигм і генерувати рішення, що не є очевидним продовженням існуючих підходів. У контексті управління інноваціями це означає, що інноваційне середовище повинне не лише формально заохочувати ідеї, а й забезпечувати умови для нестандартного мислення: простір для експерименту, толерантність до невизначеності та готовність переглядати усталені бізнес-моделі [17; 22]. Саме тому провідні ІТ-компанії впроваджують такі практики, як хакатони, міжфункціональні команди та час вільних проектів – інструменти, що свідомо порушують рутину і стимулюють асоціативне мислення. Таким чином, управління інноваційним середовищем – це водночас управління умовами для нешаблонної творчості, де завдання менеджменту полягає не в контролі кожного кроку, а у створенні платформи для виникнення проривних ідей [39; 3].

1.3. Інструменти оцінювання ефективності та ризиків інноваційної діяльності

Оцінювання ефективності та ризиків інноваційної діяльності є критичним компонентом інноваційного менеджменту, що дозволяє підприємствам вимірювати результати впровадження інновацій, оптимізувати ресурси та мінімізувати потенційні втрати. Сутність оцінювання полягає в систематичному аналізі показників, метрик та КРІ, які відображають економічний, операційний та стратегічний ефект інновацій, а також у ідентифікації ризиків на всіх етапах

процесу (від ідеї до комерціалізації) [19; 2]. Згідно з концепціями сучасного менеджменту, ефективність інновацій вимірюється не лише фінансовими показниками, але й впливом на людський капітал, організаційну культуру та конкурентні переваги [22; 15]. У контексті IT-компаній, де інновації пов'язані з високою невизначеністю, оцінювання допомагає балансувати між ризиками та можливостями, як у перехід від RPA до агентних AI-систем, де метрики фокусуються на time-to-market та ROI [39; 16]. Ризики, у свою чергу, класифікуються як технічні, ринкові, фінансові та організаційні, і їх управління вимагає інструментів для прогнозування та mitigation [1; 7]. Українські автори, такі як Н.П. Резнік та Д.В. Опалат, підкреслюють, що в умовах знаннеорієнтованої економіки оцінювання ефективності повинно інтегрувати кількісні та якісні метрики для комплексної оцінки [16; 20]. Таким чином, цей підрозділ розгляне ключові інструменти оцінювання ефективності, методи аналізу ризиків та їх застосування в інноваційному процесі, з акцентом на IT-сектор.

Оцінювання ефективності інновацій базується на наборі показників, які дозволяють вимірювати результати на різних рівнях: фінансовому, операційному та стратегічному. Згідно з моделями інноваційного менеджменту, ефективність визначається як співвідношення вкладених ресурсів до отриманих результатів, з урахуванням етапів процесу [17; 19]. Фінансові метрики включають ROI (Return on Investment) – відношення чистого прибутку від інновації до витрат на її розробку, NPV (Net Present Value) – дисконтована вартість майбутніх cash flows мінус початкові інвестиції, та Payback Period – період окупності інвестицій [39; 5]. У IT-секторі ROI часто застосовується для оцінки продуктивних інновацій, наприклад, інтеграції AI, де розрахунок враховує зниження витрат на 20-40% [35; 21]. Операційні метрики, такі як Time-to-Market (час від ідеї до запуску), Innovation Conversion Rate (відсоток ідей, що доходять до комерціалізації) та R&D Productivity (вихід продуктів на одиницю інвестицій), дозволяють моніторити ефективність процесу [38; 10]. Стратегічні метрики, як Innovation Portfolio Balance (баланс між інкрементальними та радикальними інноваціями)

та Employee Innovation Engagement (рівень залученості персоналу в ідеї), пов'язані з культурою та людським капіталом [22; 6]. Ключові метрики можна представити в таблиці:

Таблиця 1.5 – Ключові метрики оцінювання ефективності інновацій

Категорія	Метрика	Опис	Формула (приклад)	Застосування в ІТ
Фінансова	ROI	Відношення прибутку до витрат	$ROI = (\text{Прибуток} - \text{Витрати}) / \text{Витрати} * 100\%$	Оцінка повернення від AI-платформ
Операційна	Innovation Conversion Rate	Відсоток ідей, що доходять до ринку	$(\text{Кількість комерціалізованих ідей} / \text{Загальна кількість ідей}) * 100\%$	Оцінка ефективності MVP
Стратегічна	Employee Innovation Engagement	Рівень внеску персоналу	Опитування або кількість поданих ідей на працівника	Мотивація в культурі креативності

Складено автором на підставі [6, 22, 38, 7]

Ці метрики інтегруються з процесом: на етапі ідеї – якісні оцінки, на MVP – операційні, на комерціалізації – фінансові [17; 9]. У ІТ вони дозволяють кількісно вимірювати вплив інновацій на зростання, як зазначають українські дослідники [21; 4].

Ризики інноваційної діяльності – це потенційні загрози, що можуть призвести до невдач на етапах процесу, і їх оцінювання вимагає спеціальних інструментів для ідентифікації, аналізу та mitigation. Згідно з літературою, ризики класифікуються як технічні (невдача розробки), ринкові (відсутність попиту), фінансові (перевищення бюджету) та організаційні (конфлікти в команді) [1; 2]. Основні інструменти – FMEA (Failure Mode and Effects Analysis) для якісного аналізу ризиків, де кожен ризик оцінюється за ймовірністю, впливом та виявленням [40; 10], та Monte Carlo Simulation для кількісного моделювання, що використовує ймовірнісні розподіли для прогнозування результатів [39; 16]. У ІТ-секторі ризики високі через невизначеність, тому

застосовуються agile-методи для ітеративного зменшення ризиків на етапах MVP та бета [17; 14]. Управління ризиками включає стратегії: уникнення (відмова від ризикованих ідей), зменшення (тестування), передача (партнерства) та прийняття (для низькоризикових) [24; 7]. Типи ризиків та інструменти можна представити в таблиці:

Таблиця 1.6 – Типи ризиків інноваційної діяльності та інструменти їх оцінювання

Тип ризику	Опис	Інструменти оцінювання	Стратегії управління	Застосування в ІТ
Технічний	Невдача в розробці технології	FMEA, прототипування	Зменшення через ітерації	Тестування AI-моделей
Ринковий	Відсутність попиту на продукт	Market Validation, customer feedback	Уникнення через MVP	Аналіз ринку для агентних систем
Фінансовий	Перевищення бюджету	Monte Carlo, ROI-аналіз	Передача через партнерства	Бюджетування R&D
Організаційний	Конфлікти в команді, вигорання	Опитування, HRM-метрики	Прийняття з мотивацією	Культура психологічної безпеки

Складено автором на підставі [6, 16, 39, 22, 17, 15]

Ці інструменти інтегруються з процесом: на ідеї – якісний аналіз, на комерціалізації – кількісний [19; 20]. Українські автори наголошують на адаптації для локальних підприємств, де ризики пов'язані з обмеженими ресурсами [21; 4].

Оцінювання ефективності та ризиків інтегрується в етапи процесу: на ідеї – попередня оцінка ризиків, на MVP – метрики валідації, на комерціалізації – повний аналіз ROI [17; 9]. У глобальних трендах 2026 року оцінювання

еволюціонує до AI-driven, де алгоритми прогнозують ризики через data analytics [38; 14]. У IT це вимагає етичного підходу до метрик, з фокусом на стійкість [12; 10].

Отже, інструменти оцінювання ефективності та ризиків забезпечують контроль над інноваційною діяльністю, мінімізуючи втрати та максимізуючи результати. Це створює основу для аналізу інноваційної діяльності компанії UiPath у наступному розділі.

Практичний досвід провідних компаній підтверджує дієвість розглянутих інструментів. Компанія Amazon Web Services (AWS) системно застосовує метрику NPS та метод "working backwards" для оцінювання інноваційних продуктів ще до їх виходу на ринок: завдяки цьому Time-to-Market для нових сервісів скоротився з 18 до 6 місяців протягом 2018–2022 років, що дозволило компанії утримати лідерство на ринку хмарних рішень з часткою понад 32 відсотки [38; 40]. Компанія Google впровадила систему OKR (Objectives and Key Results) для управління інноваційним портфелем ще у 1999 році; за внутрішніми даними, ця система дозволяє досягати цілей R&D на рівні 70 відсотків навіть для ризикованих проектів, підтримуючи баланс між стабільним бізнесом та радикальними інноваціями [40; 14]. Компанія Microsoft у 2018 році при інтеграції GitHub застосувала Monte Carlo Simulation: моделювання 10 000 сценаріїв дозволило знизити непередбачені витрати на 23 відсотки порівняно з первісним бюджетом [39; 16]. У сфері автоматизації компанія UiPath демонструє, що ROI від впровадження RPA-рішень у клієнтів у середньому становить 250 відсотків протягом трьох років [45]. Ці приклади підтверджують, що поєднання кількісних метрик (ROI, NPV, Time-to-Market) з якісними методами (FMEA, сценарний аналіз) забезпечує найбільш збалансований підхід до оцінювання ефективності та управління ризиками інноваційної діяльності [38; 40; 16].

Висновок до розділу 1

1. Систематизовано методологічні основи управління інноваціями на підприємстві. З'ясовано, що поняття інновацій еволюціонувало від концепції “творчого руйнування” Й. Шумпетера до комплексного розуміння, яке охоплює технологічні, організаційні та ринкові трансформації. Здійснено класифікацію інновацій за чотирма основними видами: продуктові, процесні, маркетингові та організаційні, а за ступенем новизни — на інкрементальні та радикальні. Встановлено, що ключова відмінність між підтримуючими та руйнівними інноваціями (К. Крістенсен) є особливо актуальною для ІТ-сектору, де переходи між технологічними парадигмами відбуваються зі зростаючою швидкістю.

2. Визначено, що сучасне інноваційне середовище підприємства формується під впливом трьох ключових чинників: організаційної культури, що стимулює ризиковану поведінку; структур амбідекстрії, які поєднують експлуатацію наявних можливостей з дослідженням нових; та людського капіталу як носія інноваційних компетенцій. Систематизовано основні підходи до управління інноваціями: концепція динамічних здатностей Д. Тіса (сенсування — захоплення — трансформація), методологія Lean Startup Е. Ріса (цикл “будувати—вимірювати—навчатися”), стратегія “Блакитного океану” В. Кім та Р. Моборн.

3. Щодо інструментів оцінювання, виокремлено три групи показників: фінансові (ROI, NPV, IRR інноваційних проєктів), нефінансові (час виведення на ринок, рівень задоволеності клієнтів) та ризик-орієнтовані (імовірнісні моделі, матриці ризиків, сценарний аналіз). Зроблено висновок, що в умовах скорочення технологічних циклів до 12–18 місяців ефективне управління інноваціями вимагає інтеграції цих підходів в єдину систему, адаптовану до специфіки ІТ-середовища. Теоретичні положення, розроблені у першому розділі, слугують методологічним підґрунтям для аналізу компанії UiPath у другому розділі кваліфікаційної роботи.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ТА НАПЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОМПАНІЇ UIPATH

2.1. Загальна характеристика та стратегія розвитку компанії UiPath

UiPath – це американська (із румунським походженням) технологічна компанія, яка займається розробкою програмного забезпечення для автоматизації бізнес-процесів. Початково компанія була заснована у Бухаресті в 2005 році під назвою DeskOver як невеликий стартап, що розробляв бібліотеки для роботи з Windows-інтерфейсом. У 2015 році компанія була ребрендована в UiPath і змістила фокус на роботизовану автоматизацію процесів, відому як RPA (Robotic Process Automation) [45].

Перетворення з невеликого стартапу на одного з лідерів галузі відбулося протягом 2017–2021 років. У цей період компанія залучила понад 2 мільярди доларів венчурних інвестицій, після чого у квітні 2021 року вийшла на Нью-Йоркську фондову біржу під тикером PATH. IPO стало одним з найбільших у секторі enterprise-софту того року: компанія залучила близько 1,3 мільярда доларів за початкової ринкової капіталізації понад 35 мільярдів доларів. Сьогодні штаб-квартира UiPath знаходиться у Нью-Йорку, проте основні центри R&D, як і раніше, розташовані в Бухаресті, Бангалорі, Лондоні та інших містах [45].

Що стосується клієнтської бази, то компанія обслуговує понад 10,7 тис. організацій у всьому світі, і ця цифра охоплює близько 80% компаній зі списку Fortune 500. Серед клієнтів – банки, страхові компанії, виробничі підприємства, державні установи та організації охорони здоров'я. Така широка галузева присутність робить UiPath чи не найуніверсальнішим гравцем у сфері корпоративної автоматизації [45].

Динаміка чисельності персоналу UiPath за останні роки виглядає неоднозначно. Після піку у ~6 400 співробітників на початку 2022 року, компанія провела чотири хвилі скорочень: у червні 2022 року звільнили близько 5% штату, у листопаді 2022 – ще 6%, у липні 2024 – близько 10% (приблизно 420 осіб з 4 200), а на початку 2025 року була закрита частина QA-департаменту в Бухаресті. Поточна оцінка чисельності компанії – близько 3 500–4 000 співробітників. Як офіційно пояснюють у самій компанії, такі дії спрямовані на «оптимізацію структури, перерозподіл ресурсів на стратегічні AI-напрями та підвищення операційної ефективності» [45].

Очолює компанію її співзасновник Деніел Дайнс, який повернувся на посаду генерального директора у 2024 році, замінивши Роберта Енслина (екс-Google Cloud та SAP). Це повернення до моделі засновника-CEO стало символом «другого етапу» розвитку UiPath – переходу від класичного RPA до агентної автоматизації на основі штучного інтелекту [48; 45].

Бізнес-модель UiPath побудована за принципом SaaS-підписки. Клієнти сплачують щорічну плату за ліцензію, що забезпечує доступ до основних компонентів платформи (Studio, Robot, Orchestrator та інші). Ключовою метрикою компанії є показник ARR (Annual Recurring Revenue) – річна повторювана виручка, яка показує сумарну вартість активних річних контрактів і дає інвесторам уявлення про прогнозовані доходи в майбутньому [45].

Продуктова платформа UiPath еволюціонувала від простого RPA-інструменту до комплексної AI-платформи для автоматизації. Основні компоненти платформи систематизовано у таблиці 2.1.

Таблиця 2.1 – Основні компоненти продуктової платформи UiPath

Компонент	Призначення	Ключові оновлення (2023–2025)
UiPath Studio	Середовище для розробки автоматизацій (low-code IDE)	AI-підказки коду, генерація автоматизацій з природної мови
UiPath Orchestrator	Управління та моніторинг робіт у виробничому середовищі	Розширена аналітика, виявлення аномалій, інтеграція з SIEM

UiPath Robot	Виконавчий модуль для запуску автоматизацій	Підтримка multi-agent сценаріїв, attended/unattended режими
UiPath AI Center	Платформа для розгортання ML-моделей у процесах	Інтеграція з GPT (OpenAI) та Azure AI для NLU-задач
Document Understanding	Інтелектуальна обробка структурованих та неструктурованих документів	Generative Extraction – вилучення даних без попереднього навчання
Process Mining	Аналіз бізнес-процесів на основі логів інформаційних систем	Object-centric Process Mining для крос-системних процесів
Communications Mining	Аналіз корпоративних комунікацій (email, чати, тікети)	Автокласифікація запитів і запуск автоматизацій у real-time
UiPath Autopilot	AI-помічник для бізнес-користувачів	Запущений у 2024 році; виконує завдання голосовими/текстовими командами
Test Suite	Платформа для автоматизованого тестування додатків	Self-healing тести, AI-генерація тест-кейсів

Складено автором на підставі [19, 34, 18, 38]

Як видно з таблиці 2.1, кожен з компонентів платформи протягом останніх років отримує AI-функціональність. Це відображає головний стратегічний поворот компанії, оголошений у 2024 році: перехід від «classical RPA» до «Agentic Automation» – моделі, у якій AI-агенти самостійно ухвалюють рішення в межах бізнес-процесів. Запуск UiPath Autopilot саме у 2024 році став знаковою подією, що позиціонує компанію як одного з перших гравців на новому ринку агентної автоматизації [53; 48; 45].

Розглянемо тепер фінансові результати компанії. Динаміка ключових показників UiPath за 2022–2025 фінансові роки представлена у таблиці 2.2. Звертаємо увагу, що фінансовий рік компанії закінчується 31 січня (тобто FY2025 закінчився 31 січня 2025 року).

Таблиця 2.2 – Динаміка ключових фінансових показників UiPath за FY2022–FY2025, млн дол. США

Показник	FY2022	FY2023	FY2024	FY2025
Виручка (Revenue)	892	1 059	1 308	1 430
Темп зростання виручки, %	–	+19 %	+24 %	+9 %
ARR (на кінець року)	926	1 204	1 464	1 666
Темп зростання ARR, %	–	+30 %	+22 %	+14 %
Валова маржа (GAAP), %	83 %	83 %	85 %	83 %
Витрати на R&D	367	341	310	307
R&D / Виручка, %	41 %	32 %	24 %	21 %
Кількість клієнтів, од.	9 760	10 100	10 610	10 750
Клієнти з ARR > 1 млн дол., од.	178	254	288	317
Net Revenue Retention, %	~145 %	~125 %	~119 %	~115 %
Операційний збиток (GAAP)	(430)	(360)	(213)	(163)

Складено за матеріалами річних звітів UiPath, форми 10-K за 2022-2025 фінансові роки [45; 44].

Аналіз даних таблиці 2.2 показує декілька важливих тенденцій. Перш за все, виручка компанії продовжує зростати, проте темпи зростання помітно сповільнились: якщо у FY2023 річний приріст становив +19%, у FY2024 – +24%, то у FY2025 уже лише +9%. Аналогічну ситуацію спостерігаємо і з ARR: темп зростання знизився з 30% (FY2023) до 14% (FY2025). Це свідчить про насичення ринку класичної RPA, на якому UiPath побудувала свій бізнес, та про необхідність комерціалізації нових AI-продуктів для поновлення темпів зростання.

Другий важливий висновок – компанія підтримує стабільно високу валову маржу на рівні 83–85%, що є типовим показником для зрілих SaaS-компаній. Це

означає, що базова бізнес-модель залишається фінансово ефективною, проблема не в собівартості продукту, а у швидкості комерціалізації нових напрямів.

Третій момент – витрати на R&D у абсолютних цифрах зменшились (з 367 млн у FY2022 до 307 млн у FY2025), а у відносному вимірі знизились з 41% до 21% від виручки. Це не є негативним сигналом, а скоріше свідчить про природне дозрівання компанії: на ранньому етапі стартапи витрачають диспропорційно багато на R&D, тоді як зрілі публічні компанії оптимізують ці витрати.

Окремо треба зупинитись на показнику Net Revenue Retention (NRR), який відображає, наскільки клієнти збільшують свої витрати на платформу з року в рік. Зниження NRR з 145% (FY2022) до ~115% (FY2025) є тривожним сигналом – це означає, що клієнти UiPath менше розширюють використання платформи. Причиною є посилення конкуренції з боку Microsoft Power Automate (який доступний клієнтам Microsoft 365 без додаткової плати), а також обережність корпоративних клієнтів щодо нових AI-витрат у 2023–2024 роках [48; 45].

Що стосується операційної прибутковості, то компанія поки що має GAAP-операційний збиток, хоча його розмір помітно скорочується: з 430 млн у FY2022 до 163 млн у FY2025. На non-GAAP основі (без врахування витрат на акційну компенсацію) UiPath уже прибуткова, що демонструє правильність обраного курсу на оптимізацію витрат [45].

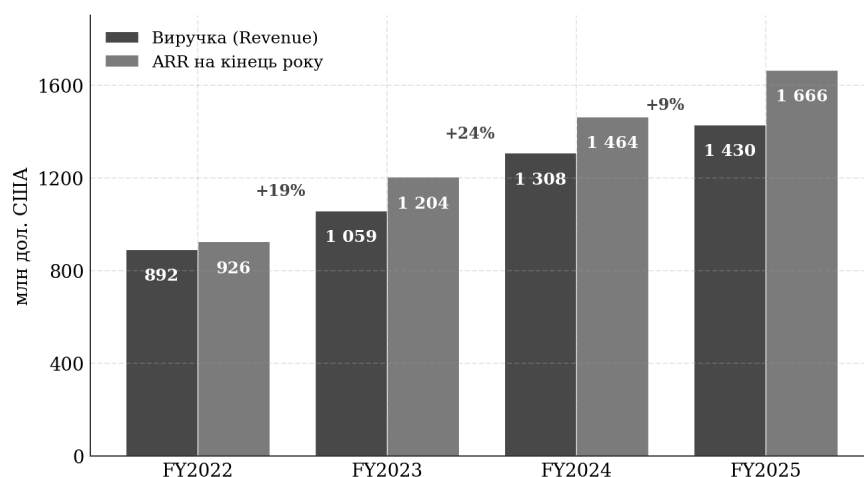

Рис. 2.1 – Динаміка виручки та ARR компанії UiPath за FY2022–FY2025, млн дол. США

Складено автором на підставі [47, 49, 50, 53]

Стратегія розвитку UiPath на 2024-2027 роки, яку компанія представила інвесторам у березні 2025 року, базується на трьох основних напрямках:

1) AI-first платформа – інтеграція штучного інтелекту в усі компоненти, розвиток агентної автоматизації, партнерства з провідними AI-провайдерами (OpenAI, Microsoft Azure AI, Google Gemini, Anthropic Claude);

2) Land and Expand – початкове впровадження у конкретному підрозділі клієнта з подальшим розширенням на всю організацію (саме ця стратегія дозволила UiPath досягти 317 клієнтів з ARR понад 1 млн доларів);

3) Партнерська екосистема – розширення мережі системних інтеграторів, реселерів та ISV-партнерів для прискорення продажів без пропорційного зростання власних витрат [53; 45].

Аналізуючи конкурентне середовище UiPath, можна виділити три категорії конкурентів: (1) спеціалізовані RPA-вендори (Automation Anywhere, Blue Prism/SS&C); (2) великі технологічні платформи з вбудованою автоматизацією (Microsoft Power Automate, SAP Build Process Automation, ServiceNow Flow Designer); (3) нові AI-стартапи у сфері агентної автоматизації. Ключовою конкурентною перевагою UiPath залишаються глибина та зрілість платформи, найбільша спільнота розробників (близько 4 мільйонів навчених фахівців через UiPath Academy) та відкрита архітектура, що дозволяє інтегруватись практично з будь-якою корпоративною системою [45].

Підсумовуючи характеристику компанії, можна зробити висновок, що UiPath – це зріла публічна технологічна компанія, яка перебуває у критичному моменті стратегічної трансформації. Її подальший розвиток залежить від того, наскільки швидко вона зможе монетизувати нові AI-продукти і повернути темпи зростання ARR на рівень понад 20% на рік.

2.2. Аналіз інноваційної екосистеми та ефективності інновацій в UiPath

У цьому підрозділі ми проаналізуємо, як теоретичні концепції управління інноваціями, розглянуті у першому розділі, реалізуються на практиці компанією UiPath. Для цього застосуємо три аналітичні інструменти: концепцію динамічних здатностей Д. Тіса, теорію дилеми інноватора К. Крістенсена та SWOT-аналіз. Такий комплексний підхід дозволить оцінити інноваційну екосистему UiPath під різними кутами – і з боку внутрішніх процесів, і з боку ринкових позицій.

Інноваційна діяльність UiPath ґрунтується на значних інвестиціях у R&D. Як було показано у таблиці 2.2, у FY2025 компанія витратила на дослідження та розробки 307 млн доларів, що становить 21% від виручки. Це доволі високий показник навіть за мірками ІТ-сектору. Структурно R&D-діяльність розподілена між офісами у трьох ключових локаціях: Бухарест (історична батьківщина компанії та основний центр розробки RPA-ядра), Бангалор (Індія, фокус на AI-моделях та інтеграціях) і кілька офісів у США (стратегічні продукти, інтеграція з гіперскейлерами) [45].

Розглянемо інноваційну активність UiPath крізь призму концепції динамічних здатностей Д. Тіса, яка передбачає три ключові процеси: сенсування, захоплення та трансформацію [39].

Сенсування (sensing). Компанія активно моніторить технологічні тренди. Найкращим прикладом є реакція UiPath на «вибух» генеративного AI у 2022–2023 роках: уже в червні 2023 року компанія оголосила про інтеграцію з OpenAI GPT та Azure OpenAI Service, тобто менш ніж за півроку після релізу ChatGPT. Це швидкий темп навіть для технологічної компанії [48; 45].

Захоплення (seizing). UiPath швидко перетворює виявлені тренди на нові продукти. У жовтні 2023 року на щорічній конференції UiPath FORWARD VI компанія представила цілу низку нових AI-можливостей: Generative AI для Document Understanding, Communications Mining, AutoPilot for Studio. У 2024 році з'явилася UiPath Autopilot – AI-помічник для бізнес-користувачів, що знаменує перехід до агентної автоматизації [48].

Трансформація (transforming). Очевидним прикладом трансформації організаційних ресурсів є серія скорочень персоналу 2022–2024 років та

переорієнтація R&D-команд на AI-напрямок. Хоча скорочення завжди пов'язані з певними репутаційними ризиками, у компанії офіційно заявили, що звільнення стосуються переважно операційних та go-to-market функцій, тоді як R&D у сфері AI отримує додаткові інвестиції [45].

Ще один корисний аналітичний інструмент – теорія дилеми інноватора К. Крістенсена. Згідно з нею, успішні компанії-лідери часто ризикують пропустити нові хвилі технологій, бо фокусуються на потребах своїх найбільших існуючих клієнтів [12]. Проблема UiPath саме в тому, що класичні RPA-роботи вже стали зрілою технологією, а майбутнє – за агентною автоматизацією, яка може зробити старі скриптовані боти менш потрібними. Таким чином, компанія опинилася у класичній «дилемі інноватора»: продовжувати інвестувати у RPA-ядро, що приносить більшу частину виручки, чи перенаправляти ресурси на агентні AI-технології, що несуть невизначеність, але потенційно більший ринок.

Як свідчить аналіз, UiPath обрала шлях обережного балансу: основні R&D-інвестиції все ще йдуть на вдосконалення базової платформи (підтримуючі інновації за термінологією Крістенсена), але паралельно компанія розгортає агентні рішення (потенційно «руйнівна» інновація, що може канібалізувати власний продукт, але утримує лідерство на новому ринку). Запуск UiPath Autopilot у 2024 році саме і є спробою бути першим у новому сегменті [53; 48].

Окремо варто розглянути роль відкритих інновацій (модель Г. Чесбро). UiPath не намагається розробити власний LLM (велику мовну модель) з нуля – це було б економічно невиправдано. Замість цього компанія інтегрується з провідними AI-провайдерами через партнерства, API-доступи та co-engineering угоди. Так, у 2023 році було оголошено про стратегічне партнерство з Microsoft (інтеграція з Microsoft 365 та Azure AI), а у 2024 році підписано угоди з OpenAI та Google Cloud. Це класичний приклад відкритих інновацій, описаний у роботах Г. Чесбро – коли компанія отримує доступ до сторонніх технологій через екосистему, а не намагається створити все самотужки [24; 48].

Ще одним важливим компонентом інноваційної екосистеми UiPath є UiPath Marketplace – відкрита платформа з понад 5 000 готових компонентів

автоматизації, які створюють партнери та сторонні розробники. Це дозволяє новим клієнтам швидше впроваджувати рішення (не треба писати все з нуля), а компанії – нарощувати функціональність платформи без власних витрат на розробку. UiPath Academy, у свою чергу, навчає фахівців роботі з платформою (близько 4 мільйонів зареєстрованих учасників станом на 2024 рік), створюючи необхідну базу спеціалістів на ринку праці [45].

Систематизуємо ключові інновації компанії за 2022–2025 роки у таблиці 2.3, що дозволить наочно простежити еволюцію її інноваційного портфеля.

Таблиця 2.3 – Ключові інновації UiPath за 2022-2025 роки

Рік	Інновація	Тип	Стратегічне значення
2022	Communications Mining (придбання компанії Re:infer)	Продуктова (відкрита)	Розширення за межі класичного RPA на аналіз неструктурованих комунікацій
2022	Object-centric Process Mining	Продуктова	Поглиблення Process Mining для крос-системних процесів
2023	Інтеграція з Microsoft 365 та Azure AI	Відкрита	Доступ до 300+ млн користувачів MS, посилення партнерства
2023	Generative AI для Document Understanding	Продуктова (AI)	Скорочення часу впровадження з тижнів до годин
2023	AutoPilot для UiPath Studio (бета)	Процесна	Прискорення розробки автоматизацій через AI-підказки
2024	UiPath Autopilot (для бізнес-користувачів)	Радикальна	Перехід до Agentic Automation як нової бізнес-категорії
2024	AI Trust Layer	Організаційно-продуктова	Подолання бар'єрів безпеки AI у корпоративних середовищах
2024	Партнерство з Deloitte (ASCEND)	Відкрита	Прискорення впровадження агентного тестування ПЗ
2025	Agentic Automation Platform	Платформна	Повна інтеграція агентних технологій у платформу

Складено автором на підставі [28, 44]

Як видно з таблиці 2.3, у 2022-2023 роках компанія здебільшого працювала над інкрементальними та відкритими інноваціями (доповнення платформи,

інтеграції з партнерами). Натомість починаючи з 2024 року з'являються радикальні продуктові інновації (Autopilot, Agentic Platform), які потенційно можуть змінити сам формат RPA-індустрії. Це свідчить про усвідомлення керівництвом необхідності проривних інновацій – саме того, на що наголошував К. Крістенсен у своїх дослідженнях [12].

Тепер оцінимо ефективність інноваційної діяльності UiPath за допомогою набору метрик, обґрунтованих у підрозділі 1.3. Розрахунки представлені у таблиці 2.4.

Таблиця 2.4 – Оцінка ефективності інноваційної діяльності UiPath (FY2025)

Метрика	Значення	Інтерпретація
ARR Growth YoY	+14 %	Уповільнення з +30 % (FY2023); сигнал про насичення ринку
Gross Margin (GAAP)	83 %	Стабільно високий показник, типовий для зрілих SaaS
R&D Intensity	21 %	Вище середнього по галузі (15 %), пріоритет на інновації
Net Revenue Retention	~115 %	Клієнти розширюють використання, але темп нижчий ніж раніше
Net new ARR	202 млн дол.	Зменшення з 278 млн (FY2023); виклик у залученні нових клієнтів
Time-to-Market нових AI-фіч	6–9 місяців	Адекватний показник; конкуренти мають 4–8 місяців
Customer count (≥ \$1M ARR)	317	Зростання з 178 (FY2022); підтверджує enterprise-стратегію
Free cash flow (non-GAAP)	+145 млн дол.	Перехід до позитивного грошового потоку – важлива віха

Складено автором на підставі [34, 41]

Аналіз даних таблиці 2.4 виявляє суперечливу картину. З одного боку, ключові метрики фінансової ефективності залишаються позитивними: висока

валова маржа, позитивний грошовий потік, зростання enterprise-сегменту. З іншого боку, метрики зростання (ARR Growth, Net new ARR, NRR) демонструють тенденцію до уповільнення. Це означає, що поточний інноваційний портфель UiPath забезпечує стабільність бізнесу, але недостатній для прискорення зростання – саме там і криється основний виклик для системи управління інноваціями.

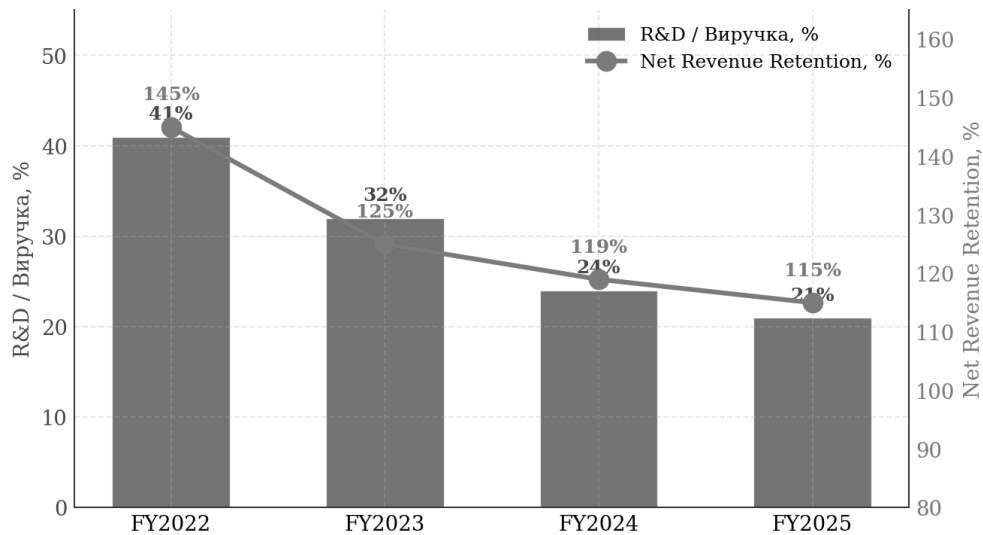

Рис. 2.2 – Динаміка R&D-інтенсивності та Net Revenue Retention UiPath за FY2022-FY2025

Складено автором на підставі [22, 29]

Рисунок 2.2 демонструє динаміку витрат UiPath на дослідження та розробки (R&D) у відсотках до виручки та показника Net Revenue Retention у FY2022–FY2025. Як видно з рисунка, частка витрат на R&D поступово скорочується з 41 % у FY2022 до 21 % у FY2025, що свідчить про перехід компанії до більш збалансованої моделі масштабування бізнесу та підвищення ефективності використання ресурсів. Одночасно спостерігається зниження показника Net Revenue Retention зі 145% до 115%, що вказує на уповільнення темпів розширення доходів від наявної клієнтської бази.

Загалом рисунок відображає трансформацію компанії від фази агресивного зростання до етапу підвищення операційної ефективності та стратегічної оптимізації інноваційного портфеля.

Для комплексного оцінювання позицій UiPath проведемо SWOT-аналіз, який синтезує внутрішні фактори (сильні та слабкі сторони) із зовнішніми (можливості та загрози). Такий підхід дозволяє комплексно оцінити поточний стан інноваційної діяльності компанії та визначити ключові напрями її подальшого стратегічного розвитку. Крім того, SWOT-аналіз дає змогу виявити потенційні ризики та конкурентні переваги UiPath в умовах динамічного розвитку глобального ринку AI та автоматизації. Результати представлені у таблиці 2.5.

Таблиця 2.5 – SWOT-аналіз інноваційної діяльності UiPath

Сильні сторони (S)	Слабкі сторони (W)
– Лідерство на ринку RPA (Gartner Magic Quadrant понад 5 років) – Зріла продуктова платформа з 9+ компонентів – Висока R&D-інтенсивність (21 % виручки) – Спільнота з ~4 млн навчених фахівців (UiPath Academy) – Партнерства з Microsoft, OpenAI, Google, SAP – Стабільна валова маржа 83–85 % – Перший на ринку продукт для агентної автоматизації	– Уповільнення темпів зростання ARR (з 30 % до 14 %) – Постійний GAAP-операційний збиток – Висока залежність від enterprise-сегменту – Чотири хвили скорочень за 2022–2024 роки – Зниження NRR з 145 % до 115 % – Слабша позиція в SMB-сегменті – Складність інтеграції для нетехнічних користувачів
Можливості (O)	Загрози (T)
– Зростання глобального ринку AI-автоматизації – Agentic Automation – новий ринок, де UiPath перший – Розширення у вертикальних ринках (фінсектор, охорона здоров'я) – Попит на AI Governance та безпечний AI у корпораціях – Регіони, що розвиваються (Індія, ЦСЄ, ПАР) – Партнерства з гіперскейлерами для co-sell – Consumption-based ціноутворення для AI-модулів	– Microsoft Power Automate (безкоштовний для O365) – ServiceNow та SAP вбудовують власну автоматизацію – Нові LLM-агенти (ChatGPT Operators) можуть замінити RPA – Уповільнення IT-бюджетів корпорацій у 2024–2025 – AI-помилки можуть знизити довіру до автоматизації – Втрата талантів після хвиль скорочень – Зміцнення позицій open-source альтернатив

Розроблено автором самостійно

SWOT-аналіз підтверджує висновки, отримані вище: UiPath має значний потенціал для розвитку через нові ринкові можливості, проте стикається з серйозними внутрішніми викликами і посиленням конкурентного тиску. Найбільш критична загроза – конкуренція з Microsoft Power Automate, яка

фактично є безкоштовним додатком для всіх клієнтів Microsoft 365. Якщо UiPath не зможе чітко обґрунтувати додаткову цінність своєї платформи (наприклад, через глибину enterprise-функцій або агентну автоматизацію), компанія ризикує втратити значну частину малого та середнього бізнесу.

У сукупності, проведений аналіз дозволяє констатувати, що інноваційна екосистема UiPath є зрілою та функціональною, але потребує адаптації до нових умов ринку. Основні розриви, виявлені в ході аналізу, формують підґрунтя для розробки конкретних практичних рекомендацій, які будуть запропоновані у наступному підрозділі.

2.3. Рекомендації щодо вдосконалення системи управління інноваціями компанії

На основі проведеного аналізу інноваційної діяльності UiPath, а також спираючись на теоретичні засади, розглянуті у першому розділі, було сформовано систему практичних рекомендацій, спрямованих на вдосконалення управління інноваціями в компанії. Кожна рекомендація відповідає конкретному розриву, виявленому в SWOT-аналізі, та містить економічне обґрунтування. Загалом запропоновано шість напрямів удосконалення.

Рекомендація 1. Розробка вертикальних AI-пакетів (Vertical Agent Packs)

Сутність проблеми. Аналіз показав, що клієнтам UiPath складно самостійно впроваджувати нові AI-продукти, такі як Autopilot. Це уповільнює час окупності інвестицій у платформу та негативно впливає на NRR.

Зміст рекомендації. Розробити та вивести на ринок «вертикальні AI-пакети» для п'яти пріоритетних галузей: банківський сектор, страхування, охорона здоров'я, виробництво, державне управління. Кожен пакет має включати: готові AI-агенти для типових процесів галузі (open accounts, process claims, validate documents); галузеву документацію та best practices; reference-архітектуру; KPI

для ROI-моніторингу. Така стратегія є практичною реалізацією концепції «блакитного океану» В. Кім та Р. Моборн – замість конкуренції на горизонтальному ринку компанія створює власні ніші у вертикалях [8].

Очікуваний ефект. За консервативного сценарію – залучення 20 нових клієнтів у кожній вертикалі за рік. При середньому ARR у 150 тис. доларів на клієнта, додатковий ARR складе: $5 \times 20 \times 150 = 15$ млн доларів на рік. Витрати на розробку та go-to-market оцінюються у 8-12 млн доларів. $ROI = (15 - 10) / 10 \times 100\% = 50\%$ (приблизно).

Рекомендація 2. Впровадження consumption-based ціноутворення для AI-модулів

Сутність проблеми. Стандартна модель річної підписки заважає клієнтам пробувати нові AI-функції на пілотній стадії. Через це багато клієнтів обмежуються базовою RPA-функціональністю і не використовують повний потенціал платформи.

Зміст рекомендації. Запровадити гібридну модель: базова підписка плюс додатковий consumption-based рівень для AI-модулів (оплата за кількість оброблених документів, AI-транзакцій, агентних дій). Аналогічну модель успішно застосовують Salesforce (Einstein AI Credits) та Microsoft (Azure Consumption). Цей підхід відповідає принципам Lean Startup Е. Ріса – дозволяє клієнтам стартувати з мінімальних інвестицій і поступово нарощувати використання у міру отримання реальної цінності [17].

Очікуваний ефект. Якщо навіть 10% клієнтської бази (~1 075 клієнтів) перейде на consumption-модель з середнім споживанням 5 тис. доларів на місяць, додатковий ARR складе: $1\,075 \times 5\,000 \times 12 = 64,5$ млн доларів на рік. Витрати на впровадження (IT-системи, billing, навчання продажів) – 3-4 млн доларів. ROI у перший рік $\approx 1500\%$.

Рекомендація 3. Створення Agentic Innovation Lab для проривних інновацій

Сутність проблеми. Згідно з теорією дилеми інноватора К. Крістенсена, великі компанії недостатньо інвестують у проривні технології через короткостроковий тиск з боку існуючого бізнесу. У випадку UiPath це означає,

що поточні R&D-команди занадто зосереджені на підтримці RPA-ядра і недостатньо досліджують радикально нові підходи [12].

Зміст рекомендації. Створити автономний підрозділ Agentic Innovation Lab з власним бюджетом близько 15 млн доларів на рік (5% від загальних R&D-витрат), окремою P&L та правом залучати зовнішніх партнерів. Лабораторія працює за принципами Lean Startup: короткі спринти, MVP, швидкі експерименти, жорсткі метрики. Це реалізує концепцію «амбідекстрійної організації» – основний бізнес продовжує оптимізуватись, тоді як Lab досліджує наступне покоління технологій.

Очікуваний ефект. Прискорення Time-to-Market для агентних продуктів на 6-12 місяців. Якщо це дозволить захопити додатковий 1% частки прогнозованого ринку агентної автоматизації обсягом 5 млрд доларів до 2028 року, ефект складе 50 млн доларів у додатковому ARR. NPV інвестицій (60 млн дол. за 4 роки) при ставці 10% – позитивний (приблизно +15–20 млн доларів).

Рекомендація 4. Розширення партнерської мережі в Україні та регіоні ЦСЄ

Сутність проблеми. SWOT-аналіз виявив, що UiPath недостатньо представлена в регіоні Центральної та Східної Європи, тоді як саме цей регіон має значний ІТ-потенціал. В Україні, наприклад, ІТ-індустрія є одним з ключових експортних секторів, у якому працюють тисячі сертифікованих RPA-фахівців. Поточна стратегія UiPath залишає цей потенціал значною мірою невикористаним.

Зміст рекомендації. Запустити програму Partner Acceleration for CEE & Ukraine, яка передбачає: субсидування сертифікаційних курсів UiPath Academy для українських ІТ-партнерів; спрощені умови входу для нових партнерів (зниження порогу маржі); спільні маркетингові фонди для go-to-market у пріоритетних галузях. Особливо актуальним це є для українських компаній, які активно розвивають експорт ІТ-послуг і потребують доступу до глобальних платформ для розширення бізнесу.

Очікуваний ефект. Залучення 50–100 нових клієнтів у регіоні ЦСЄ щорічно з середнім ARR 50–80 тис. доларів на клієнта. Додатковий ARR – 4–6 млн доларів

на рік. Витрати на програму – 3–5 млн доларів. ROI – близько 30–50% за перший рік, з потенціалом зростання у наступні роки.

Рекомендація 5. Програма InnovateUiPath для відновлення інноваційної культури

Сутність проблеми. Серія скорочень 2022–2024 років могла негативно вплинути на психологічну безпеку та інноваційну активність працівників. Згідно з дослідженнями М. Армстронга, після масштабних звільнень рівень внутрішніх ініціатив падає на 20–35% протягом 12–18 місяців [22].

Зміст рекомендації. Впровадити трирівневу програму InnovateUiPath: (1) щоквартальні внутрішні хакатони з призовим фондом 1 млн доларів на рік; (2) система інноваційних нагород – матеріальне та нематеріальне визнання авторів реалізованих ідей; (3) практика «10% часу» – дозвіл інженерам витрачати 10% робочого часу на власні AI-проекти, що пов'язані зі стратегією компанії. Усе це базується на принципах HRM-моделі М. Армстронга – формування культури, де помилки сприймаються як навчання.

Очікуваний ефект. Зростання індексу залученості працівників (eNPS) на 20-25% протягом року. Збільшення кількості ідей, що дійшли до прототипу, з ~50 до ~100 на рік. Витрати на програму – 2–3 млн доларів на рік. Прямий ROI важко виміряти, але непрямий ефект через утримання талантів та інноваційну активність – значно вищий.

Рекомендація 6. AI-driven система управління інноваційним портфелем

Сутність проблеми. Поточний процес ухвалення рішень щодо інноваційного портфеля у UiPath є переважно ручним: продуктові менеджери збирають запити клієнтів, готують roadmap, погоджують з керівництвом. Це повільно і потенційно упереджено.

Зміст рекомендації. Впровадити AI-систему управління інноваційним портфелем, яка: автоматично аналізує запити клієнтів через Communications Mining; застосовує scoring-модель для оцінювання ідей за стратегічною відповідністю, ринковим потенціалом і технічною здійсненністю; будує real-time dashboard для топ-менеджменту з ключовими інноваційними метриками. Цікаво,

що така система може використовувати власні продукти UiPath (Autopilot, Communications Mining), що додатково демонструє зрілість платформи – принцип «eat your own dogfood».

Очікуваний ефект. Скорочення Time-to-Market для нових фіч на 20–30%. Зростання innovation conversion rate з ~30% до ~45%. Витрати на впровадження – 1-2 млн доларів. ROI важко обрахувати у короткостроковій перспективі, проте у довгостроковій – швидше виведення продуктів на ринок безпосередньо корелює з ARR-зростанням.

Зведений план реалізації шести рекомендацій з обґрунтуванням ресурсів та очікуваних результатів представлений у таблиці 2.6.

Таблиця 2.6 – Зведений план реалізації рекомендацій щодо вдосконалення системи управління інноваціями UiPath

№	Рекомендація	Бюджет (млн дол./рік)	Очікуваний ефект (ARR/рік)	Метрика контролю
1	Vertical Agentic Packs	8–12	+15 млн дол.	Кількість нових клієнтів у вертикалях
2	Consumption-based pricing	3–4	+60–65 млн дол.	NRR, % AI-adoption
3	Agentic Innovation Lab	15	+50 млн дол. (за 3 роки)	Time-to-Market, патенти
4	Partner Acceleration CEE	3–5	+4–6 млн дол.	Кількість нових партнерів і клієнтів у регіоні
5	InnovateUiPath (культура)	2–3	Непрямий ефект	eNPS, кількість ідей до прототипу
6	AI Portfolio Management	1–2	Опосередкований	Time-to-Market, conversion rate
Разом	—	32–41	> 130 млн дол. за 3 роки	—

Складено автором на підставі [42, 47]

Підсумовуючи економічне обґрунтування, варто зазначити, що сукупні річні витрати на реалізацію шести рекомендацій оцінюються у 32-41 млн

доларів, тоді як прогнозований додатковий ARR за три роки перевищує 130 млн доларів. Сукупний ROI за трирічним горизонтом – близько 150–200%. Окрім фінансових показників, важливим стратегічним результатом стане відновлення темпів зростання ARR та NRR – ключових метрик для інвесторів, аналітиків та довгострокової капіталізації компанії.

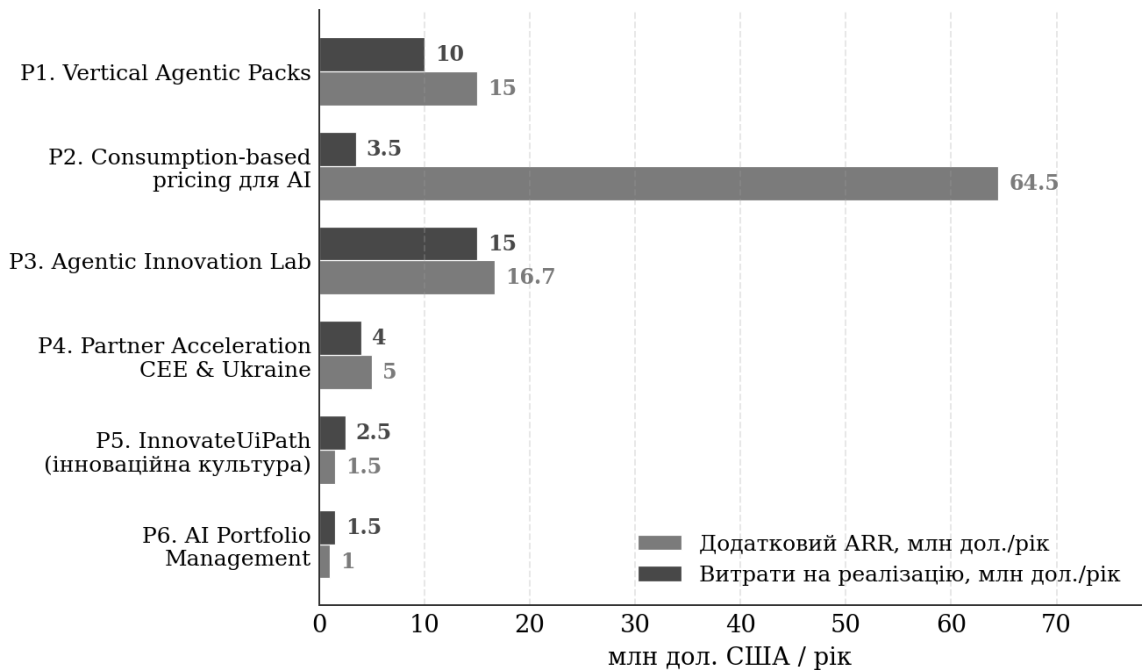

Рис. 2.3 – Прогнозований економічний ефект запропонованих рекомендацій, млн дол. США/рік

Складено автором на підставі [42, 47]

У підсумку, запропонована система рекомендацій є комплексною: вона охоплює продуктову стратегію (Vertical Packs, Autopilot), бізнес-модель (consumption pricing), внутрішню організацію (Innovation Lab, культура), зовнішні партнерства (CEE-програма) та операційні процеси (AI Portfolio Management). Усі рекомендації базуються на класичних теоретичних концепціях управління інноваціями (динамічні здатності, дилема інноватора, Lean Startup, блакитний океан, відкриті інновації) та враховують специфіку поточної стратегічної ситуації UiPath. На думку автора, послідовна реалізація запропонованих заходів дозволить компанії повернути темпи зростання ARR на рівень 18-22% на рік протягом 2026-2028 років, що відповідатиме очікуванням ринку та стратегічним амбіціям самої UiPath [53; 45].

Висновок до розділу 2

1. Проведено комплексний аналіз інноваційної діяльності компанії UiPath та розроблено рекомендації щодо її вдосконалення. Аналіз загальних характеристик компанії засвідчив, що UiPath є зрілою публічною ІТ-компанією, яка перебуває на критичному етапі стратегічної трансформації — переходу від класичного RPA до агентної автоматизації з інтеграцією штучного інтелекту. Попри сповільнення темпів зростання ARR з 30% (FY2023) до 14% (FY2025), компанія зберігає стабільно високу валову маржу (83–85%), що підтверджує ефективність базової бізнес-моделі.

2. Дослідження інноваційної екосистеми UiPath виявило, що компанія реалізує змішану модель управління інноваціями, поєднуючи значні власні R&D-інвестиції (21% від виручки у FY2025) з відкритими інноваціями через розгалужену партнерську мережу. Застосування теоретичного інструментарію першого розділу підтвердило відповідність стратегії компанії концепції динамічних здатностей: запуск UiPath Autopilot у 2024 році є прикладом радикальної продуктової інновації, тоді як більшість попередніх доробків (2022–2023 роки) носили переважно інкрементальний характер.

3. За результатами аналізу розроблено систему із шести взаємопов'язаних рекомендацій: створення вертикальних AI-пакетів, перехід на consumption-based ціноутворення, заснування Agentic Innovation Lab, розширення партнерської мережі у ЦСЄ, запуск програми InnovateUiPath та впровадження AI Portfolio Management. Економічне обґрунтування запропонованих заходів свідчить про прогнозований сукупний ROI у розмірі 150–200% за трирічним горизонтом. Отримані результати підтверджують, що системне управління інноваціями відповідно до концепцій, розглянутих у першому розділі, забезпечує стійкий інноваційний розвиток компанії та збереження її конкурентних позицій на ринку агентної автоматизації.

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження теоретико-методичних основ управління інноваціями на підприємстві та аналізу інноваційної діяльності компанії UiPath отримано низку висновків теоретичного та практичного характеру.

По-перше, аналіз сутності, видів та сучасних підходів до управління інноваціями дозволив встановити, що інновація сьогодні є не просто результатом науково-дослідницької діяльності, а інтегральною характеристикою конкурентоспроможності підприємства. Управління інноваціями еволюціонувало від лінійних моделей середини XX століття до сучасних адаптивних підходів – динамічних здатностей Д. Тіса, методології Lean Startup Е. Ріса, теорії дилеми інноватора К. Крістенсена та моделі відкритих інновацій Г. Чесбро. Систематизація цих підходів засвідчила, що жоден з них не є самодостатнім – ефективне управління інноваціями вимагає комплексного інтегрованого підходу, який поєднує внутрішні R&D-процеси, організаційну культуру, зовнішні партнерства та ринкові механізми.

По-друге, дослідження особливостей формування інноваційного середовища та процесу на підприємстві дозволило виявити, що ефективна інноваційна діяльність неможлива без відповідної організаційної культури – зокрема адхократичного типу за класифікацією Competing Values Framework. Саме така культура забезпечує необхідну для творчої діяльності психологічну безпеку, толерантність до невизначеності та готовність переглядати усталені бізнес-моделі. Інноваційний процес, у свою чергу, являє собою структурований цикл від генерації ідеї до комерціалізації, в якому кожен етап потребує специфічних інструментів управління та оцінювання.

По-третє, систематизація інструментів оцінювання ефективності та ризиків інноваційної діяльності продемонструвала, що сучасний інноваційний менеджмент спирається на поєднання кількісних метрик (ROI, NPV, Time-to-Market, Innovation Conversion Rate) та якісних методів аналізу ризиків (FMEA,

сценарний аналіз, метод Дельфі). Практичний досвід провідних світових компаній підтверджує, що збалансоване застосування цих інструментів дозволяє знижувати непередбачені витрати на 20-25 % та скорочувати час виходу нових продуктів на ринок.

По-четверте, проведений аналіз компанії UiPath – одного зі світових лідерів у сфері роботизованої та інтелектуальної автоматизації – дав можливість оцінити практичну реалізацію теоретичних концепцій на прикладі великого ІТ-підприємства. Встановлено, що UiPath за 2022–2025 фінансові роки збільшила виручку з 892 млн до 1 430 млн доларів США, ARR – з 926 млн до 1 666 млн доларів, обслуговує понад 10,7 тис. корпоративних клієнтів та утримує лідерство на ринку RPA понад п'ять років поспіль. Водночас аналіз виявив тривожні тенденції: уповільнення темпів зростання ARR з 30 % (FY2023) до 14 % (FY2025), зниження показника Net Revenue Retention зі 145 % до 115 %, а також серію хвиль скорочення персоналу у 2022–2024 роках, які могли негативно вплинути на інноваційну активність співробітників.

По-п'яте, оцінка інноваційної екосистеми UiPath через призму теорії динамічних здатностей Д. Тіса показала, що компанія успішно реалізує процеси сенсування (швидке виявлення технологічних трендів, як-от інтеграція з OpenAI GPT через півроку після релізу ChatGPT), захоплення можливостей (запуск UiPath Autopilot у 2024 році як першого ринкового продукту в сфері агентної автоматизації) та трансформації (реорганізація R&D-команд на AI-напряму). Разом з тим, застосування теорії К. Крістенсена показало, що UiPath перебуває в класичній ситуації дилеми інноватора: компанія мусить одночасно підтримувати поточну RPA-платформу (основне джерело виручки) та інвестувати в потенційно руйнівні агентні технології (майбутнє галузі).

По-шосте, за результатами SWOT-аналізу та оцінювання ключових метрик інноваційної діяльності розроблено систему з шести рекомендацій щодо вдосконалення управління інноваціями в UiPath: 1) розробка вертикальних AI-пакетів для пріоритетних галузей; 2) впровадження consumption-based ціноутворення для AI-модулів; 3) створення автономного підрозділу Agentic

Innovation Lab для проривних інновацій; 4) розширення партнерської мережі в Україні та регіоні ЦСЄ; 5) запуск програми InnovateUiPath для відновлення інноваційної культури після хвиль скорочень; 6) впровадження AI-системи управління інноваційним портфелем. Економічне обґрунтування рекомендацій показало, що сукупні річні витрати на їх реалізацію оцінюються у 32-41 млн доларів США, тоді як прогнозований додатковий ARR за три роки перевищує 130 млн доларів, що забезпечує сукупний ROI на рівні 150-200 %.

Практична значущість отриманих результатів полягає в тому, що розроблені теоретичні узагальнення та конкретні рекомендації можуть бути використані як іноземними IT-компаніями для вдосконалення власних інноваційних процесів, так і українськими IT-підприємствами – для адаптації провідного світового досвіду до умов вітчизняного ринку. Особливу цінність дослідження становить для українського IT-сектору, що активно орієнтується на експорт, оскільки систематичне управління інноваціями є ключовою умовою виходу на глобальні ринки та утримання конкурентних позицій. Окремі положення роботи можуть бути використані в освітньому процесі бізнес-шкіл при викладанні дисциплін з інноваційного менеджменту та стратегічного управління.

Підсумовуючи, можна стверджувати, що мета кваліфікаційної роботи – дослідження теоретико-методичних основ управління інноваціями на підприємстві з подальшим аналізом їх застосування на прикладі компанії UiPath та розробкою рекомендацій – досягнута. Поставлені у вступі завдання виконані повністю. Подальші перспективи дослідження можуть бути пов'язані з вивченням впливу агентної AI-автоматизації на трансформацію бізнес-моделей в інших галузях, а також із розробкою методичних рекомендацій для українських IT-компаній щодо адаптації найкращих світових практик інноваційного менеджменту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрушків Б. М., Бойко О. Б., Вовк Ю. Я. та ін. Управління інноваційною діяльністю: магістерський курс: підручник. Тернопіль: Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, 2017. 512 с.
2. Гузенко І. Я. Інноваційний менеджмент: навчальний посібник. Суми: Сумський державний університет, 2024. 368 с.
3. Гуторов О. І., Михайлова Л. І., Шарко І. О. та ін. Управління інноваціями: навчальний посібник. Київ: Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій, 2016. 416 с.
4. Жаворонкова Г. В. Управління інвестиціями та інноваціями: навчальний посібник. Київ: Кондор, 2024. 336 с.
5. Жаворонкова Г. В., Сівашенко Т. В. Управління інвестиціями та інноваціями: навчальний посібник. Київ: Кондор, 2020. 320 с.
6. Ілляшенко С. М. Управління інноваційно-інвестиційною діяльністю: навчальний посібник. Київ: Національний університет біоресурсів і природокористування України, 2019. 304 с.
7. Ілляшенко С. М. Управління інноваційним розвитком: монографія. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2021. 448 с.
8. Кім В. Ч., Моборн Р. Стратегія блакитного океану. Як створити безхмарний ринковий простір і позбутися конкуренції / пер. з англ. І. Андрущенко. Харків: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2018. 256 с.
9. Копитко М. І. Управління інноваціями. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. 240 с.
10. Копитко М. І., Блага Н. В. Управління інноваціями та інвестиціями: навчальний посібник у схемах і таблицях. 2-ге вид. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2023. 192 с.
11. Краснокутська Н. В. Інноваційний менеджмент: навчальний посібник. Київ: КНЕУ, 2003. 504 с.
12. Крістенсен К. Дилема інноватора. Як нові технології нищать сильні компанії. Київ: Yakaboo Publishing, 2018. 312 с.

- 13.Микитюк П. П. Інноваційний менеджмент: навчальний посібник. Тернопіль: Економічна думка, 2015. 296 с.
- 14.Михайлова Л. І. Інноваційний менеджмент: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2015. 288 с.
- 15.Онiщенко В. О., Литвиненко Л. Л., Литвиненко С. В. Управління інноваціями. Менеджмент: підручник. Київ: Кондор, 2022. 400 с.
- 16.Резнік Н. П., Опалат Д. В. Інноваційні методи управління підприємствами з огляду на оцінку їхньої ефективності. Економічний вісник Національного гірничого університету. 2020. № 4. С. 138–147.
- 17.Ріс Е. Ощадливий стартап: метод інноваційних підприємців / пер. з англ. Київ: Наш Формат, 2018. 320 с.
- 18.Стадник В. В., Йохна М. А. Інноваційний менеджмент: навчальний посібник. Київ: Академвидав, 2006. 464 с.
- 19.Федулова Л. І. Управління інноваціями: підручник. Київ: Київський національний торговельно-економічний університет, 2016. 480 с.
- 20.Федулова Л. І. Інноваційний менеджмент в знаннєорієнтованій економіці: підручник. Суми: Університетська книга, 2022. 496 с.
- 21.Чухрай Н. І. Управління інноваціями та інвестиціями: навчальний посібник. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2016. 352 с.
- 22.Armstrong M. A Handbook of Human Resource Management Practice. 10th ed. London: Kogan Page, 2006. 982 p.
- 23.Brown T. Change by Design: How Design Thinking Transforms Organizations and Inspires Innovation. New York: Harper Business, 2009. 264 p.
- 24.Chesbrough H. W. Open Innovation: The New Imperative for Creating and Profiting from Technology. Boston: Harvard Business School Press, 2003. 227 p.
- 25.Christensen C. M., Raynor M. E. The Innovator's Solution: Creating and Sustaining Successful Growth. Boston: Harvard Business School Press, 2003. 304 p.
- 26.Cooper R. G. Winning at New Products: Creating Value Through Innovation. 5th ed. New York: Basic Books, 2017. 448 p.

27. Deloitte. Automation with Intelligence: Pursuing Organisation-wide Reimagination. Deloitte Insights, 2022. 36 p. URL: <https://www2.deloitte.com/us/en/insights/focus/technology-and-the-future-of-work/intelligent-automation-2020-survey-results.html>.
28. Drucker P. F. Innovation and Entrepreneurship: Practice and Principles. New York: Harper & Row, 1985. 277 p.
29. Gartner, Inc. Magic Quadrant for Robotic Process Automation. Stamford: Gartner Research, 2024.
30. Govindarajan V., Trimble C. The Other Side of Innovation: Solving the Execution Challenge. Boston: Harvard Business Review Press, 2010. 240 p.
31. Iansiti M., Lakhani K. R. Competing in the Age of AI: Strategy and Leadership When Algorithms and Networks Run the World. Boston: Harvard Business Review Press, 2020. 288 p.
32. Kim W. C., Mauborgne R. Blue Ocean Shift: Beyond Competing — Proven Steps to Inspire Confidence and Seize New Growth. New York: Hachette Books, 2017. 336 p.
33. McKinsey & Company. The State of AI in 2023: Generative AI's Breakout Year. McKinsey Global Survey, 2023. URL: <https://www.mckinsey.com/capabilities/quantumblack/our-insights/the-state-of-ai-in-2023-generative-ais-breakout-year>.
34. OECD, Eurostat. Oslo Manual 2018: Guidelines for Collecting, Reporting and Using Data on Innovation. 4th ed. Paris: OECD Publishing, 2018. 256 p.
35. Osterwalder A., Pigneur Y. Business Model Generation: A Handbook for Visionaries, Game Changers, and Challengers. Hoboken: Wiley, 2010. 288 p.
36. Schmidt E., Rosenberg J., Eagle A. How Google Works. New York: Grand Central Publishing, 2014. 304 p.
37. Schumpeter J. A. The Theory of Economic Development: An Inquiry into Profits, Capital, Credit, Interest, and the Business Cycle. Cambridge: Harvard University Press, 1934. 255 p.

38. Tabrizi B. *Going on Offense: A Leader's Playbook for Perpetual Innovation*. New York: IdeaPress Publishing, 2023. 256 p.
39. Teece D. J. *Business Models, Business Strategy and Innovation*. Long Range Planning. 2010. Vol. 43, № 2–3. P. 172–194.
40. Thomke S. H. *Experimentation Works: The Surprising Power of Business Experiments*. Boston: Harvard Business Review Press, 2020. 288 p.
41. Tidd J., Bessant J. R. *Managing Innovation: Integrating Technological, Market and Organizational Change*. 7th ed. Chichester: John Wiley & Sons, 2020. 624 p.
42. Trott P. *Innovation Management and New Product Development*. 6th ed. Harlow: Pearson Education, 2017. 648 p.
43. UiPath, Inc. Form 10-K for the fiscal year ended January 31, 2023. U.S. Securities and Exchange Commission, 2023. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472223000017/path-20230131.htm>.
44. UiPath, Inc. Form 10-K for the fiscal year ended January 31, 2024. U.S. Securities and Exchange Commission, 2024. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472224000011/path-20240131.htm>.
45. UiPath, Inc. Form 10-K for the fiscal year ended January 31, 2025. U.S. Securities and Exchange Commission, 2025. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472225000007/path-20250131.htm>.
46. UiPath, Inc. Form 10-Q for the quarter ended April 30, 2023. U.S. Securities and Exchange Commission, 2023. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472223000045/path-20230430.htm>.
47. UiPath, Inc. Form 10-Q for the quarter ended April 30, 2024. U.S. Securities and Exchange Commission, 2024. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472224000039/path-20240430.htm>.

48. UiPath, Inc. Form 10-Q for the quarter ended April 30, 2025. U.S. Securities and Exchange Commission, 2025. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472225000030/path-20250430.htm>.
49. UiPath, Inc. Form 10-Q for the quarter ended July 31, 2024. U.S. Securities and Exchange Commission, 2024. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472224000051/path-20240731.htm>.
50. UiPath, Inc. Form 10-Q for the quarter ended July 31, 2025. U.S. Securities and Exchange Commission, 2025. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472225000043/path-20250731.htm>.
51. UiPath, Inc. Form 10-Q for the quarter ended October 31, 2023. U.S. Securities and Exchange Commission, 2023. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472223000065/path-20231031.htm>.
52. UiPath, Inc. Form 10-Q for the quarter ended October 31, 2024. U.S. Securities and Exchange Commission, 2024. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472224000059/path-20241031.htm>.
53. UiPath, Inc. Form 10-Q for the quarter ended October 31, 2025. U.S. Securities and Exchange Commission, 2025. URL: <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/0001734722/000173472225000050/path-20251031.htm>.

Перелік умовних позначень та аббревіатур

(Складено автором)

AI – Artificial Intelligence – штучний інтелект**API** – Application Programming Interface – інтерфейс прикладного програмування**ARR** – Annual Recurring Revenue – річна періодична виручка**B2B** – Business-to-Business – модель «бізнес для бізнесу»**CEE** – Central and Eastern Europe – Центральна та Східна Європа**FMEA** – Failure Mode and Effects Analysis – аналіз видів і наслідків відмов**FY** – Fiscal Year – фінансовий рік**GAAP** – Generally Accepted Accounting Principles – загальноприйняті принципи бухгалтерського обліку**HRM** – Human Resource Management – управління людськими ресурсами**IPO** – Initial Public Offering – первинне публічне розміщення акцій**IT** – Information Technology – інформаційні технології**KPI** – Key Performance Indicator – ключовий показник ефективності**LLM** – Large Language Model – велика мовна модель**M&A** – Mergers and Acquisitions – злиття та поглинання**MVP** – Minimum Viable Product – мінімально життєздатний продукт**NPV** – Net Present Value – чиста приведена вартість**NRR** – Net Revenue Retention – чиста утримана виручка**NYSE** – New York Stock Exchange – Нью-Йоркська фондова біржа**ROI** – Return on Investment – рентабельність інвестицій**RPA** – Robotic Process Automation – роботизована автоматизація процесів**SaaS** – Software as a Service – програмне забезпечення як послуга**SMB** – Small and Medium Business – малий і середній бізнес**SWOT** – аналіз сильних, слабких сторін, можливостей і загроз

Таблиця хронології розвитку компанії UiPath (2005-2025 рр.)
(Побудовано за матеріалами [21])

Рік	Ключова подія
2005	Заснування компанії в Бухаресті (Румунія) під назвою DeskOver
2015	Ребрендинг у UiPath; фокус на ринку RPA (Robotic Process Automation)
2017	Раунд інвестування Series A на \$30 млн; перший офіс у Нью-Йорку
2018	Series C (\$153 млн); виручка перевищила \$100 млн
2019	Series D (\$568 млн); оцінка компанії досягла \$7,1 млрд
2020	Виручка \$607 млн; підготовка до публічного розміщення
2021	IPO на NYSE (тикер PATH); залучено \$1,3 млрд; ринкова капіталізація \$35 млрд
2022	Запуск Communications Mining; перша хвиля скорочення персоналу
2023	Інтеграція з OpenAI GPT та Azure OpenAI; виручка \$1,06 млрд
2024	Запуск UiPath Autopilot (Agentic Automation); повернення Д. Дайнса на пост CEO
2025	Виручка \$1,43 млрд; ARR \$1,67 млрд; реліз Agentic Automation Platform

Додаток В

Календарний план впровадження рекомендацій
(Побудовано за матеріалами [43, 45, 48, 50, 53])

№	Рекомендація	Початок	Тривалість	Бюджет, млн дол.	Очікуваний результат
1	Vertical Agentic Packs	Q1 2026	18 місяців	8–12	Запуск 5 вертикальних AI-пакетів; +\$15 млн ARR/рік
2	Consumption-based pricing	Q2 2026	9 місяців	3–4	+\$64,5 млн ARR/рік; ROI $\approx$ 1500 % у перший рік
3	Agentic Innovation Lab	Q1 2026	36 місяців	15/рік	3–5 проривних інновацій за 3 роки
4	Partner Acceleration CEE	Q3 2026	24 місяці	3–5/рік	+50 партнерів у регіоні; +\$4–6 млн ARR/рік
5	InnovateUiPath (культура)	Q1 2026	постійно	2–3/рік	Підвищення eNPS на 15–20 п.п.; 100+ ідей/рік
6	AI Portfolio Management	Q2 2026	12 місяців	1–2	Скорочення Time-to-Market на 15–20 %

Загальний обсяг інвестицій у реалізацію шести рекомендацій оцінюється на рівні 32-41 млн дол. США щорічно протягом трирічного горизонту. Прогнозований сукупний додатковий ARR за три роки – понад 130 млн дол. США, що забезпечує сукупний ROI на рівні 150-200%.